

HLUBOCKÝ
ZPRA

ČÍSLO 4 - DUBEN 2015 - CENA 15 Kč

SLADKÝ ŽIVOT CUKRAŘE

45. ROČNÍK
VETERAN
RALLYE
KŘIVONOSKA

3 Máte doma obraz
Antonína Jurise?

4 Veterán rallye
Křivonoska

7 Sladký život cukráře

10 Naši neposední
divadelníci

11 Cizinci v roli učitelů

12 Pastýři na hlubockém
panství

13 Zprávy z Purkarce

14 Pozvánka do
mezinárodní školy

15 Festival Vltava open

16 Jak se hladí velryba

17 Vzpomínky na
II. světovou válku

22 Jarní zprávy ze Zoo

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 4, duben 2015. Ročník 46.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková)
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zášek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Žalozpěv nad psím hovínkem

Tak jako rok co rok rozkvetou sněženky a bledule, tak jako každý rok kočičky na jívách připomenou, že je tady jaro, tak se nám každoročně jaro zviditelní i psími exkrementy, které bohužel po zimě tak nějak nashromážděné ve větším množství nechutně připomenou, že všechno na světě má bohužel svůj rub a líc.

Podnik místního hospodářství uklízí a dělá co může, městští policisté naslouchají výtkám rozmrzelých občanů, kteří pobízejí, aby se hovínková záležitost řešila pokutami, všude po městě jsou k dispozici viditelně rozvěšeny plastové sáčky, přímo vybízející majitele psů: Prosím, uklid po svém pejskovi, vykoná-li svou potřebu na veřejném prostoru...

Jak by to bylo jednoduché, kdyby tak všichni učinili.

Představme si to v té ideální podobě. Jaro vystrkuje jarní kytky z hlíny. Nedočkaví občané zdobí prvními truhlíky s narciskami, petrklíči, maceškami, sedmikráskami svá okna a zákoutí u svých domů. Maminky mohou svá děťátka vyzvednout z kočárků a pokud už se udrží na nožkách, nechají je proběhnout po nesměle se zazelenalém trávníku. Chodci mohou vejít na trávník, obdivovat první sedmikrásku a ulomit si větvičku s jehnědami do vázy. Kluci by se na trávník mohli rozběhnout a načutnou míčůdu. A nesmělí milenci by se mohli loučkou brouzdat ruku v ruce, v očekávání prvního políbení.

Tak takhle by to mohlo být. V té báječné vytoužené zemi našich snů. Ale není to tak. Pokud vstoupíte na trávník, většinou ulekaně zacouváte zpět. V tom lepším případě. V tom horším si už něco nepříjemného odnášíte na botě.

Proč to tak je? Anketu o tom, zda po svém pejskovi nepříjemnosti sbírá, by zřejmě kladně

zodpověděl každý pejskař. Skutečnost je ale jiná. Ano, jsme slušní a vychovaní – pokud se někdo kouká. Pokud je městský policista v dohledu. Pokud jsme v sobě už ale objevili svou skrytou sílu a eleganci, zjistíte, že není tak těžké správně zareagovat. Někteří už pochopili, že je naprosto normální a jednoduché, pokud náš pes vykoná svou potřebu – což se dá očekávat, když ho cíleně venčíme – mít v kapse sáček, sehnout se a uklidit po něm. Sáček stačí zahodit do nejbližšího odpadkového koše.

A je to.

Ano. Je to jednoduché. Chápu – někdo to má jednodušší. Po malém pejskovi uklidíte snadněji a stačí vám papírový kapesníček. Po velkém psovi je to náročnější, ale díky psí granulované stravě ani tady to není velký problém. Reklama přece slíbí nejen lesklou srst a šťastného rodinného retrívra, ale i správnou konzistenci finálního produktu.

Ano, policisté nejsou všude, a nevidí všechno – i když nějaké webové kamery už k dispozici jsou, a pravdu prozradí. Ono ale nejde o to, chovat se slušně ke svému okolí, jen když na nás někdo vidí. Je lepší, najít tu slušnost v sobě a pro sebe.

Já pořád věřím tomu, že si nenecháme vnutit to špatné řešení – být horší, než můžeme být. Rezignovat. Vykašlat se na pravidla slušnosti. Mít uklizený dům, mít uklizené město, mít pocit čistoty zvenku i uvnitř a zbavit se strachu z běhání po trávníku – víte, že je to krásný sen a že zrovna tenhle není nedosažitelný a moc by nás nestál?

Třeba ještě jednou přijdou časy, kdy v trávě poběžíme bosí – my a děti a pejskové.

P. S. Na hrázi Munického rybníka jsou také hovínka – koňské kobližky! Ty nesbírejte – seberu si je příště sama – na zahrádku.

Alena Mitter

Společenská kronika

**Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje
občanům, kteří v měsíci dubnu 2015
oslaví významná výročí.**

Smotlachová Květuše	Hluboká	95 let
Hovorková Vlastislava	Hluboká	92 let
Kabele Jiří	Hluboká	91 let
Samcová Božena	Hluboká	91 let
Syrová Marie	Hluboká	85 let
Šindelářová Marta	Jeznice	75 let
Havlíčková Marie	Poněšice	75 let
Berit Jiří	Hluboká	75 let
Tourková Marie	Hluboká	75 let

Narodili se

Bouda Radek	Hluboká
Šťastný Ondřej	Jeznice
Horváthová Nela	Hluboká
Muráňová Nikola	Kostelec
Matějková Viktorie	Hluboká
Mareš Štěpán	Hluboká
Viktorie Tůmová	Hluboká

Opustili nás

Iška Václav	Bavorovice
-------------	------------

**Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.**

*Prosíme občany města, kteří **nesouhlasí s uvedením svého věku ve společenskou kroniku**, aby své rozhodnutí sdělovali redakci.
Kontakt je vlevo v tiráži.*

Vítání občánků pro hlubocká miminka

Vážení rodiče, další **Vítání občánků** je naplánované na **sobotu 6. června 2015 pro děti narozené v období 1. ledna 2015 – 30. dubna 2015**, jejichž maminky měly v době narození těchto dětí trvalý pobyt hlášený v Hluboké nad Vltavou, včetně spádových obcí.

Rodiče těchto dětí se v případě zájmu mohou přihlásit v kanceláři matriky nejpozději do 15. května 2015.

Z jednání zastupitelstva

- Rozpočet na rok 2015. V návrhu je uvažováno s příjmy ve výši 110.052,936 tis. Kč, dále s výdaji ve výši 124.695,800 tis. Kč a s úhradou splátek úvěrů v celkové výši 3.421,044 tis. Kč. K vyrovnání příjmové a výdajové části bude použit přebytek hospodaření z minulých let. Návrh rozpočtu projednal finanční výbor a rada města, oba orgány doporučily navržený rozpočet schválit. Zastupitelstvo přijalo usnesení č. 49/15 a rozpočet města schválilo.

- Krajský úřad JČK provedl v říjnu dílčí přezkoumání hospodaření města za r. 2014, ke zjištěním chybám zastupitelstvo města přijalo opatření k nápravě.

- Jihočeský kraj vypsál grantové programy

a) podpora školství – vybavení vnitřních prostor budov a školních zahrad mateřských škol. MŠ má zájem požádat o grant na »Vybavení zahrady v MŠ Schwarzenberská« nákup 2 ks prolézaček a 3 ks pružinových houpadel.

b) ochrana před povodněmi – zpracování projektů do budoucích dotačních programů a grantů v oblasti ochrany před povodněmi. V rámci tohoto programu je možno požádat o grant na zpracování projektů na výstavbu ochranných povodňových hrází. Po povodni v letech 2002 i 2013 se ukázalo, že stávající ochrana zastavěného území na levém břehu dehtářského potoka v Bavorovicích je nedostatečná a voda při povodních zaplavuje rodinné domy. Pro zlepšení situace je nutno provést doplnění hráze v severovýchodní části břehu.

- zastupitelstvo města souhlasí s prodloužením zajištění zkušebního provozu nových veřejných WC.

Uzavírka komunikace III/1472 Kostelec - Pořežany

Ve dnech 1. 4. až 14. 4. 2015 bude prováděna stavba Modernizace regionální silniční sítě silnice III/1472 Pořežany-Kostelec. Po dobu uzavírky nebude omezena autobusová doprava. Objízdné trasy jsou zveřejněny na webových stránkách města (www.hluboka.cz)

Pro radost

– **program matek na podporu dětí z dětského domova**

Pro radost je skromný, ryze altruistický projekt vytvořený mou manželkou a vaší sousedkou Simonou Nestávalovou. Princip je jednoduchý – matka si vybere podle jména a věku dítě z Dětského domova v Boršově nad Vltavou, kterému měsíčně posílá kapesné v ideální a současně maximální výši 500 Kč. Dítě si může koupit něco pro radost nebo peníze ušetřit na účtu domova a použít v nejkritičtějších obdobích přechodu do samostatného života. Zasilání kapesného je hlavním bodem projektu, který občas doplňují akce jako účast na bleším trhu (výtěžek je opět Pro radost) a na letošní vinobraní plánovaný Knižní bazar. Právě Knižní bazar Hluboká je akce, o které bych vás rád předběžně informoval. Do Knižního bazaru můžete darovat knížku, do které třeba vložíte lístek se vzkazem pro nového majitele, nebo bazar navštívíte a knížku darovanou některým vaším sousedem si koupíte za minimální cenu 100 Kč. Naprosto ideální je knížku darovat a nějakou jinou koupit. Něco se o sobě navzájem dozvíme, setkáme se a shromáždíme další finanční prostředky pro projekt Pro radost. A prvního dárce už máme. Je jím náš starosta Tomáš Jirsa.

Těšíme se na příjemná setkání.

Jestli máte zájem zapojit se do projektu PRO RADOST nebo přemýšlíte o přispění do knižního bazaru kontaktujte Simonu Nestávalovou (724 583 388, nestavalova@prorozvojsuavy.cz).

Ivan Nestával

Malování kraslic

Kdo přišel s nápadem obřích hlubockých kraslic?

Dozvíte se v příštím čísle Zpravodaje!

Už teď vám ale můžeme prozradit, že velikonoční králíček to nebyl.

Foto: CVC Poškolák

Máte doma obraz Antonína Jurise

malíře z Hluboké nad Vltavou?

Narozen 12. 3. 1897 v Praze, zemřel 6. 8. 1975 v Českých Budějovicích.

Antonín Juris byl zajímavý muž, s noblesou člověka společensky úspěšného, dobrý malíř, známá osobnost a dle svědectví jeho tehdejších přátel, také významný tenista. Nebyl hlubockým rodákem, ale Hlubokou si oblíbil a strávil zde v **padesátých až sedmdesátých letech** minulého století hezké časy, pracoval také už jako penzista v AJG.

Město Hluboká by rádo vzpomenu na Antonína Jurise, a to formou uspořádání výstavy jeho prací, pravděpodobně v Galerii Knížecí dvůr.

Proto se obracíme na všechny, kterým jeho jméno něco říká, event. vlastní nějaký z jeho obrazů, s prosbou, aby se ozvali městu – tajemníkovi Janu Piskačovi a nabídli obraz Antonína Jurise k případnému zapůjčení v době konání výstavy

Kontakt: Jan Piskač 387 001 333 nebo mail: piskac@hluboka.cz.

Máte-li event. fotografie, osobní vzpomínky či jiná svědectví o panu Jurisovi, bude i redakce Zpravodaje ráda za informace. Kontakt v tiráži.

Děkujeme!

45. ROČNÍK VETERÁN RALLYE KŘIVONOSKA

Přehlídka historických vozidel v jihočeské krajině

9. května 2015

Veteráni mezi námi – už po čtyřicáté páté

Letošní trasa

Veteran Car club letos připravil pro účastníky mezinárodní soutěže historických motocyklů a automobilů trasu dlouhou 70 kilometrů. Autíčka a motorky ze starých časů se projedou jihočeskou krajinou okruhem přes Budějovice a Lišov. Ráno v 10.30 vyjedou z Křivonosky na Hlubokou a odtud na náměstí v Českých Budějovicích. Od pana Prokeše, jednoho ze zakladatelů téhle krásné motoristické tradice, který je chodící motoristickou encyklopedií, se pokaždé dozvíme spoustu neuvěřitelných podrobností z království aut a motocyklů.

Přemysl Otakar II. na nás myslel už před 750 lety, připomíná Vladislav Prokeš, a proto postavil to krásné čtvercové náměstí, které ozdobíme našimi veterány. Tím i my oslavíme založení královského města a předvedeme zde naše vozidla. Z Budějovic vyjedeme na Strážkovice, Ledenice, Lišov, a odtud po okreskách zpátky na Hlubokou. Zvolili jsme silničky s dobrým povrchem, protože ta naše autíčka a motorky, to jsou staré aparáty, tak abychom je příliš nevytřáslí. Cesty jsou zde opravené a mělo by se jet dobře. O kvalitě počasí jednáme...

Kterou značku letos oslavíte?

Letošní ročník veteran rallye oslaví anglickou značku Ariel, výrobky dnes již zaniklé firmy na motocykly.

Britský Ariel působil v letech 1902–1970. V první půlce minulého století to byl jeden z největších výrobců a jeho motorky udávaly směr ve vývoji celosvětové produkce. Po válce ale úpadek kdysi slavné značky zanechal dnešku jen naleštěné stroje ve sbírkách veteránistů. Přesto však Ariel zaujímá důležité místo v dějinách motorismu. Název jedné z nejstarších anglických motocyklových značek znamená »duch povětrí« a byl odvozen od postavy víly ze Shakespearovy pohádkové hry Bouře. Stejně jako mnoho dalších motocyklových výrobců, také Ariel původně vyráběl jízdní kola a jejich součástky. Firmu založili James Starley a William Hillman v Bournbrooku už v roce 1870. Oba konstruktéři měli dostatek invence i počátečního kapitálu a jejich firma vyráběla jako první ve Velké Británii celokovová vyplétaná kola, čímž získala značný náskok před konkurencí.

Jó, anglická kvalita.

Anglie byla dokonalá průmyslová země, na úplné technické špičce byla kolem roku 1930. Dobře jim to fungovalo až do roku 1950, ale japonský kapitál je pak zadupal do země.

Angličané byli národem gentlemanů a sportovců, jejich stroje byly dokonalé, automobily kolem roku 1930 na vysoké úrovni. Stroje typu Bentley jim vyhrály všechny světové ceny. I když tehdy proti nim nastoupil pan Bugatti, a tak trochu štiplavě se tehdy vyjádřil, že Bentley je nejrychlejší nákladák na světě, pravda ale je, že Italové tehdy nevíťezili. Italové měli stroje subtilnější, avšak jejich temperament je vášnivější – mladý Ital ve dne a v létě nepracuje a v zimě je na horách nebo tančí. Ale závodit také umějí. Italové se prosadili až později. Kolem roku 1930 si pan Ferrari postavil závodní družstvo, své vozy ještě nedělal – jezdily Alfy Romeo, Bugatky a anglické motocykly značky Rudge. Tyhle motorky, u nás se jim říkalo »Račky,« mám v lásce z pietety k mému tátovi, který na nich jezdil. Je to anglická výroba z Coventry. Továrnu, kde se motorky vyráběly, srovnal Hitler za války při bombardování se zemí a výroba už obnovena nebyla. Takhle smutné to bylo.

Těžko asi říct, který z těch strojů, které na Křivonosku přijedou, je ten nejlepší, nejstarší, nejhezčí.

Je to takhle. Každý z těch strojů veteránů je srdeční záležitostí svého majitele. Když někdo řekne Ferrari, Bugatka, Jaguar – je to krása, ale všichni je mít nemůžou. A ty naše Tatříčky, Pragovečky, Škodovky, ty jsou tak vyladěné, ty jsou tak nádherné! Já cizí vozy mít nemusím – já chci mít české stroje. Já mám rád české motorky. A tečka. Naše továrny ve 30. letech, když vyráběly motorky, ve velké většině zaměstnávali anglické konstruktéry. Franta Janeček, podnikatel, motocyklový král, zakladatel firmy Jawa, než začal s motocykly, si prostě najmul anglického konstruktéra, a ten tady byl až do začátku války. Proto ta naše výroba motocyklů měla anglickou školu, Angličani byli v technice nejlepší, jejich generace řemeslníků v technice vychované – od lokomotiv po auta.

Naši dědkové a pradědkové měli jednu dobrou zásadu: Lepší je dobře kopírovat, než špatně konstruovat. Měli jsme velmi zručné a šikovné lidi, a pozor: stále je máme! I naše mladá generace má v sobě část kluků, kteří to umí, jsou zapálení, jsou fantastičtí nástrojníci. Dneska vám udělají pružinu, ozubená kola – našel jsem firmu na Moravě, mají obrovský katalog, kde si najdu přesně kolečko, které potřebuju, napíšu, objedná

a do týdne ho tady mám. Takže nemáme se za co stydět. Byli jsme a jsme dobří – když chceme! Zajímavá věc zase pro nás je, že Anglie tehdy používala a kupovala naši ocel z Kladna. Když rozeberete jejich motorku z roku 30, najdete tam tu naši panenku, logo Poldi Kladno, vyraženou. Ano, špičková anglická fabrika kupovala špičkovou kvalitní českou ocel.

A kde naši veteránisté shánějí náhradní díly na cizí motorky a auta dnes?

Věřili byste tomu, že na tato stará vozidla se i dnes dostanou koupit originál pneumatiky?

Pneumatiky na drátěná kola, pneumatiky falcové – všechny tyhle pneumatiky se ve světě dělají, ale jsou dražší. A ti chytří kluci anglický ty svoje staré formy z roku 1934 nezahodili a vyrábějí, vyrábějí i původní pláště Dunlop, a jsou ochotní je poslat do celého světa. Platíte předem a do týdne máte pneu tady. Mají i jiné speciality, které vyrobí i s původním logem firmy. Zkrátka nic nevyhazovat. Což o to, i naši by uměli pneumatiky vyrobit, ale musel byste si zaplatit i výrobu formy – a to by se vám řádně prodražilo.

Pojedete 45. ročník, kulaté výročí – Křivonoska se těší značce kvality, závod je stále oblíbenější.

Jsmo smutní, musíme některé přihlášky odmítat, nejsme schopni uspokojit všechny zájemce o start v naší soutěži. Zajistit jim obyčejné lidské potřeby. O stravu máme postaráno, jídelníček motoristický – krásné velké řízky, bramborový salát, klobásky, dobroty, motoristé hlady neumřou. Ale když spočítáte účastníky plus jejich doprovod, máte 500 lidí, a Křivonoska praská ve švech. Odříct je těžké, vždyť sem jezdí lidé po léta, skončí závod a hned píšou přihlášku na další rok.

Je spousta lidí, kdo vám fandí, a vaše krasojízdy přispívají k okrase a potěšení diváků. Dlouhá tradice, motoristický svátek, který si užívají i ti, co se jenom koukají.

Z těch zakladatelů, kteří jsme od začátku u toho, jsme už jenom čtyři. Vzpomínáme na doby, kdy jsme fungovali pod Svazarmem, a přežívali různé časy. A zůstali jsme věrní svému koníčku celoživotně. Říkám tomu, že jsme postižení svým koníčkem, je to láska na celý život, tak dlouho, dokud nás Pánbu neodvolá. Auta chytanou za srdce mužské, a je jich kolem hodně a je na ně spoleh, a je hezké, když jim koníčka tolerují a ještě je podporují manželky a dívky. Když přijedeme na Hlubokou, víme, že nás město i policisté podpoří a že přijdou fandové, s dětmi nebo s vnoučaty. Z náměstí v Budějovicích, kde

nás taky podpořili, vyjedeme kolem zimního stadionu Mánesovkou a zatočíme vpravo směrem na Trhové Sviny do Strážkovic. Ledenice musíme navštívit – tam máme kolegu s nádhernou motoristickou sbírkou. Lišovský starosta nám také fandí.

Zkrátka stará autíčka má každý rád. Nejedeme bičování časem, žádný chvat, potkáte krásné děvče? Klidně se za ní ohlídní a pak od Pražské silnice se vrátíme, a pokud se budou chtít potěšit hlubochťi, ať se odpoledne mezi 16 – 17 hodinou vydají na procházku a zastaví na hlubockém náměstí.

Mě se nejvíc líbí, když historická auta a motorky projíždějí volnou krajinou. Navíc máte mezi sebou i stylové cyklisty.

Volná krajina je hezká, příjemné je mávání kolemjdoucích. Řeknu vám, když to startuje na Křivonosce v tom chumlu, já se zlobím a domlouvám řidičům: Pánové, co jste tam zase nalili za oleje? To jste našli v garáži něco v kanystru ještě po Američanech z II. světové? Víte, že existují kvalitní oleje volně k dostání? To vám jsou kouřové clony! Vloni v Krumlově stála fronta našich

aut od zámku až na náměstí, trochu jsme podcenili zaplněnost města turisty, a pěkně jsme tam zadýmili. Ale zase třeba japonští turisté si to moc užívali, chtěli do autíček sednout a vyfotit se, to ano, to dovoluujeme, proč neudělat radost, na kterou se bude vzpomínat. Vždyť naše specialitky potkáte málokdy: třeba naši samostatnou kategorii řemenových motocyklů – ta kategorie je tím řemenem specifická.

Těšíme se na pohled do minulého století, vždyť už není posádka, která by nestartovala dobově oděná – pánové v pumpkách a saku, dámy v kloboucích.

Módu přizpůsobíme autíčkům. Jen u motorkářů trváme přísně na helmách, jistota je nutná, já sám už mám za svoji éru dvě roztržkané – a pořád lepší rozbitá helma než hlava. To víte, člověk je mladý a hloupý, ale ono to občas sklouzne, a fyzikální zákony platí pořád, ty nejdou vypnout.

Naši »závodníci,« přestože nemusejí závodit, jen si jízdu užít, dostanou i jakési úkoly – kdyby byli chytří, a pořádně četli startovní listinu – i ta malá písmenka, věděli by, co je čeká, a nahnali by body.

Však tady čtu: vyhlásíte absolutního vítěze, nejstarší vozidlo, ale i nejlepší ženu. Vítězové dostanou poháry?

Vítězné posádky automobilu, motocyklu, ve svých kategoriích, dostávají vždycky čerstvě pečenou kachničku s bramborem nebo knedlíčkem, červeným a bílým zelím. To je cena, která dlouho nevydrží, ale o to víc chutná, oni se s ní pěkně porvou a uloží ji do břicha.

A dámy, které jedou soutěž, také dostanou upomínku, v Salzburku pro ně vymysleli dobré Mozart kugeln, dostane je každá účastnice.

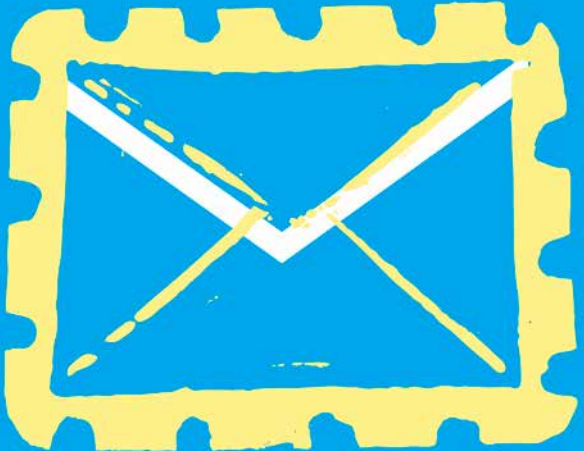
A jsme ještě škodolibí, ale děvčata nám to tolerují – děvče, které dojde jako poslední, vyhlásíme jako nejrychlejší čarodějnici – a dostane koště. Bez urážky, nasmějeme se všichni a sál řve nadšením a ta dáma je pak nejslavnější ze všech.

Jihočeský Veteran Car club ocení i nejvzdálenější jezdce, to bývají ti ze zahraničí, a to je prostě nejdál. Přejet naši republiku křížem krážem, to zvládne i stoleté auto – ale přeplavat oceán a přijet až z Anglie? To už je kumšt.

www.veterancarclubcb.cz

Alšova jihočeská galerie

Přišla už pošta?

1. – 26. dubna 2015

Výstava výtvarné a literární tvorby žáků a studentů jihočeských škol

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou – Vltavský sal
Otevřeno denně 10 – 18 hodin / vstup volný

www.ajg.cz www.postovnimuzeum.cz

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

- EKOBRIKETY - několik druhů
- PELETY - několik druhů
- MULČOVACÍ KŮRA

Začínáme v dubnu!

Dle počtu odebraných palet DOPRAVA ZDARMA!

 ČISTÉ TEPLLO PRO VÁŠ DOMOV

EKOPALIVO www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

La Dolce vita *aneb* sladký život cukráře

Nepřipomíná vám život film? Posadíte se na lavičku svého města a chvíli se zadíváte. Kolem vás jako na plátně kina procházejí postavy, obličejte známé či neznámé. Sousedé, vaši vrstevníci, ti co se narodili dlouho po vás, anebo dlouho před vámi, prodavači vašich oblíbených obchodů, úředníci, turisté, děti, zvířata...

Zatímco film v kině shlédnete za dvě hodiny a pokud vás neoslovil, můžete ho klidně zapomenout – náš životní film se odvíjí před našima očima po celý život a pravděpodobně z něj hodně momentů nezapomenete. A jako ve filmu si některé postavy zapamatujete líp, můžete sledovat jejich vývoj, jejich role, jejich úspěchy a nezdary, životní směřování.

Film i život bývá poučný.

A protože jsme si už mnohé hlubocké životní příběhy představili, nastal čas, abychom si je představili znovu. Čas utíká a časy se mění. Měníme se i my? Usměvavý cukrář pan Vácha zůstal své cukrářské vizi i recepturám věrný a jeho kremrole a věnečky chutnají pořád stejně dobře. A jak se změnil on?

Pan Jaroslav Vácha se nejdřív zamyslel sám:

Kdo by to byl řekl, že už je to víc jak deset let, co jsme si na samém začátku mého podnikání povídali o tom proč, kde, jak, s kým... O plánech, vizích a předpokladech, které pak nemilosrdně prověřil čas poznamenaný neustálými změnami, a to jak z vnějšku, tak zevnitř. Zkrátka teď je ten pravý čas pro bilancování.

Říká se, že když podnikatel »přežije« sedmý rok, je »za vodou«. No, je pravdou, že je to období realizace prvního projektu, rozhodnutí k první investici a potvrzení plánované návratnosti vložených prostředků, zpravidla schopností splácet úvěr a v podmínkách naší země zejména schopnosti operativně reagovat na neustálé změny z vnějšku (změny DPH, placení části nemocenských dávek zaměstnavatelem, platnost předpisů a směrnic, atd.). V momentě, kdy po vyřízení všech náležitostí obdržíte na účet úvěrové prostředky k realizaci vašeho projektu – váš projekt už má problém. A další problémy ho čekají v průběhu zpravidla pětiletého splácení úvěrových prostředků (v mém případě poskytnutých ČMZR, MPO a EU, úrok 4 – 5%, žádná zemědělská dotace, žádný grant). Jak by řekla moje oblíbená blondýna z pořadu Na stojáka: »Hele, takže fakt húúústýýý, jo!« Upřímně, bez možnosti »v případě potřeby« sáhnout do vlastní podstaty, bych to »nepřežil«. A to je ten vliv zevnitř, zázemí rodiny, důvěra či nedůvěra životního partnera, obavy z nezdaru a možných následků, pevnost víry v sebe.

V pracovních poměrech, kterými jsem prošel předtím »od piky až po vrchol hrušky«, to byl vždy jen výsek činnosti a přinejhorším útěcha

v odpovědnosti »za cizí«. Ve vlastní firmě je to celý záběr od uklízečky přes účetního po ředitele a na vlastní odpovědnost. Takže při vytírání podlahy si neulevíte vyplněním »bílých havranů« a na »laškování se sekretářkou« rovnou zapomeňte. A to jsou bez legrace psychicky i fyzicky hodně »dlouhá údolí«, když si vypůjčím verš z básně Život od S. K. Neumanna.

A jak je to s těmi magickými sedmi lety? Ten, kdo »přežije«, jde »za odměnu na houpáčku«. Další projekt, další riziko a »Sněžky«? Ale jo, přímo výtahem – přece ty rozzažené dětské oči nad vysněným dortem a zákazník, labužnický mlaskající už při telefonické objednávce. To přece stojí za to!!! No, řekněte, který šéf vás dnes takhle pochválí? A pak zas šup dolů, po zadečku, někdy s lavinou.

A jak je to tedy se mnou v současnosti? Houpáčka. První projekt – stavba vlastní provozovny – splacen a volá po první údržbě. Druhý projekt – nákup dodávkového automobilu – splacen a slouží. Třetí projekt – pronajatá cukrárna v Budějovicích – skončil

nezdarem a ztrátou. Čtvrtý projekt – nákup automobilu pro zajištění režijních potřeb (administrativy, surovin, materiálu) je v režimu splácení. Vývoj nevypadá nijak perspektivně, obchodníci, dosud zajišťující pravidelný odběr v efektivních množstvích, padají jeden za druhým a jsou našťastí nahrazováni přibývajícími koncovými zákazníky v množství umožňujícím efektivní zpracování objednávek (což na počátku nebylo možné). Pro jednoho člověka práce tedy stále víc než dost, ale za perspektivní bych považoval udržení obou marketingových segmentů: možnost a zaměstnání většího počtu zaměstnanců, což by v konečném efektu znamenalo výraznější než současné snížení cen, které si mohu dovolit díky omezení investic a výrazně snížené ceně hlavní suroviny – cukru. Momentálně je příznivější i cena pohonných hmot. Cena 15 Kč za větrník, 9,50 Kč za věneček, 10,50 Kč za kremoli z másla, atd. – při naší už pověstné kvalitě a v poměru k váze výrobku je silně konkurenční. Ale není to stále splnění toho původního cíle.

Foto: Jan Pígl

Sníl jsem o tom, že mé výrobky zaplní celý trh v ČR, třeba formou franšizy. Ale to k tomu patří, bez snů to nejde.

Plány? Vlastní prodejna realizovaná přístavbou k stávající provozovně (částečně by nahradila současnou praxi, kdy si každý zákazník musí zboží předem objednat alespoň dva dny dopředu – stačí telefonicky, v dopoledních hodinách po Hluboké nebo v rámci logistických tras zdarma přivezu vámi objednané zboží až domů nebo do zaměstnání, v ostatních časech si termín vyzvednutí zboží zákazníkem v provozovně individuálně dohodnu, v sobotu vydávám v 8.00 hodin, zbytek víkendu se věnuji výhradně rodině).

Bude třeba zateplení pronajímaného obytného podkroví, opatření celého objektu vkusnou fasádou a oplocení přilehlého pozemku. Termín? Počítám tak v horizontu čtyř let. Kompletní vybavení obchodu mám a na stavbu jsem už kdysi dostal »zelenou« od hlubocké radnice. Jenže ona taková, tehdy pro stavbu potřebná změna územního plánu, chvilku trvá, a tak jsem se stačil dříve – po rozvodu prvního manželství – znovu oženit, ke dvěma dcerám z prvního manželství a jedné vyženěné přibylly záhy další dvě dcerky (poněkud zoufalá snaha nevymřít po meči tedy nevyšla).

Nedostatek místa k bydlení byl důvodem přestěhování se na venkov do menší zemědělské usedlosti po prarodičích, což nám dnes umožňuje chovat prasata, kozy, ovce, slepice, husy, perličky, býka a jalovičku, včely, pěstovat zeleninu a ovoce. Vše pak porážíme, zpracováváme, zavařujeme, mrazíme, udíme maso a klobásy, vytáčíme med, moštujeme jablka, sušíme koření a byliny, uskladňujeme na zimu. Abychom to všechno mohli mít, musíme rýpat, plít, orat, sekát travu a sušit seno, uklízet stáj, zalévat, opravovat dům a techniku. A proto jsme všichni štíhlí, i když si papáme víc než dobře (žena je skvělá kuchařka, upeče chléb, housky, stejně tak vybrané menu podle Pohlreicha, moučníky). Mohlo by se zdát, že už na nic jiného nám nemůže zbýt čas. Pravdou je, že slovo dovolená neznáme a že náš život nabral jiný směr a že má často až vyčerpávající obsah. Důležitá je ale osobní spokojenost. Pozor, to neznamena, že je u nás vše ideální. Já jsem ve znamení Raka a manželka ve znamení Berana. To je naprosto nedoporučovaná konstelace k soužití.

Maximum času věnujeme svým dětem, jsou toho všeho součástí od malinka, a snažíme se je rozvíjet a podporovat. I na nějaký ten výlet za poznáním se čas najde. Koncerty potomků jsou samozřejmostí. Děti jsou naším středobodemžití. Nejstarší dcera Míša často namítá, jestli to s tou naší péčí o jejich budoucnost nepřeháníme, právě se chystá na lékařskou fakultu a »má kluka«. A »prošel«. Vždycky jsem jí totiž sliboval, že až přivede

toho prvního, že mu dám za úkol vykopat studni na naší zahradě na důkaz lásky. Bydlíme na kopci a dříve než pramen by našel uhlí nebo ropu. Jezdí pomáhat a myslím, že je rád, že máme »městskou«. Šárka studuje gymnázium, na LŠU hru na klavír a výtvarné umění (krásně maluje). Kristýnka je žačkou ZŠ a na LŠU studuje sólový zpěv a prožívá v současnosti své první úspěchy v celostátních

ích pěveckých soutěžích. Karolínka s Diankou (zkouší zpívat už od dvou let) si užívají předškolní léta s maminkou na mateřské, a jsou to takové stydlivé maminčiny ocásky. Já pracuji ve výboru včelařské ZO, vedu kroužek mladých včelařů, jsem členem hasičského sboru (jak to na venkově bývá), kteří našťestí hasí už tak jen maximálně žízeň, a to už skoro zvládám (už tolik neblinkám), jako člen osadního výboru se podílím na řízení obce.

A slovo závěrem? Jestli dovolíte, poprosím již zmíněného pana Neumana:

Život je krásný, život je těžký, dlouhá hluboká údolí, vysoké Sněžky, jsme vlastně všichni hrdiny, my, kteří jdeme pěšky!

Jaroslav Vácha

Cukrářská inventura po deseti letech

Zeptali jsme se:

Sortiment zákusků zůstal nebo jste ho ještě rozšířili?

Naopak jsme ho spíš zredukovali. Na začátku se snažíte vyhovět všem přáním, ale nakonec se samo ukáže, které zákusky jsou opravdu trvale v oblíbě a které patří spíše mezi módní výstřelky. Přesvědčili jsme se, že si nás zákazník vybral kvůli našim domácím recepturám, a ne kvůli tomu, abychom napodobovali třeba italské speciality.

Český zákusek je český zákusek, a kvůli jeho kvalitě si myslím, že moje podnikání přežilo. Je to o specializaci, která je pro živnostníka důležitá. Musí se najít v tom, co umí a čemu se bude věnovat, a vybudovat si dobré jméno. Takhle jednoduché to je, i když cestou narazíte na slepé uličky, i když si párkrát nabijete nos.

Znamená to, že recepty a suroviny zůstaly při starém...

Tradiční recepty určitě zůstaly, se surovinami se trochu pereme. Nerozumím výrobě cukru, ale dnešní cukr nesladí jako dřív. Proč? Asi proto, že kapitalismus = zisk. Naše cukrovary musely zaniknout, cukr se vyrábí jinde. Máslo, a je to jedno, jestli levnější německé nebo dražší české, je taky jiné. Začínám se těšit, že si udělám skutečné máslo od naší kravičky, abych vůbec poznal,

jak vypadá opravdové máslo. Takže na suroviny žehrá, tam to není dobré. Mění se dodavatelé, musíte si zvykat zase na jiné produkty – a přitom cukrařina je přesná alchymie, stačí se trochu odchýlit kvalitou či poměrem surovin, a je zle.

Takže technologie v mojí výrobě a veškeré postupy zůstaly, na tom je má pověst založená. I když jsem vlastně pečení převzal po mémě, vytvořil jsem si postupy trochu jiné, svoje. Listové těsto dělám jinak já, jinak ona. Ale žádné mezigenerační spory týkající se pečení nemáme, i když každý pracujeme trochu podle svého. Jsem rád, že máma chodí pomáhat, zvlášť ve vypjatých situacích, kdy je práce moc, protože moje žena je zatím ještě na mateřské. Je to řemeslo, kdy si nemůžete dovolit nedostát svému závazku, a proto musí být nějaký krizový scénář. Přece někomu nezkazíte svatbu a neřeknete den před svatbou, pardon, dneska nepeču...

Jaký je váš dnešní okruh zákazníků?

Logicky nejdřív musíte vejít zákazníkům do podvědomí. V začátcích podnikání jsem jezdil okruh kolem 170 kilometrů, až na Strakonicko, nabízel své výrobky. Časem se vaše pověst rozkřikne, a i když kupní síla klesá, konečný zákazník, který u mně nakupoval desetkrát do roka, nakoupí sice jen pětkrát, ale zase svou zkušenost řekne ostatním, a tak jich nakoupí ve výsledku víc. Obchůdky, specializované na své kvalitní, ale dražší soukromé dodavatele, nepřecházejí tlak supermarketů, lidé jdou pořád hlavně po ceně, raději oželí kvalitu – a tak obchodů ubývá... Konečný zákazník, který zboží objedná a převezme, je tedy dneska v převaze.

A myslíte, že nejhůř už bylo? Čeká české živnostníky lepší budoucnost?

Obávám se, že ne. Podle mě graduje trend, který míří i se živnostníky směrem z kopce. Je to morální krize, která nás obklopuje, a pořád ještě jsme nedozráli k pokoře a úctě k práci. Vždycky, když pracuju na naší chaloupce, poslední na konci vesnice, a večer skončím práci a kouknu se na nebe, pořád mám pocit toho, jak jsme malíci proti zákonům vysoko nad námi.

Představy rodinného podniku, kdy chcete zaměstnat všechny kolem, kteří mají nohy i ruce, představa rozvoje podnikání v závislosti na úsilí, které tomu věnujete, za nastavených podmínek našich lidských zákonů úplně fungovat nemůže. Zaměstnance jsem propustil a jsem sám. Tahle práce není dobře zaplacená, a navíc v tak malých provozech, pokud vám někdo onemocní, nejen že za něj platíte státu, ale ještě ho musíte rychle zastat. Hygienické předpisy, různé kontroly, dochází vám

humor. Ještě hůř než cukráři jsou na tom pekaři, vedou halířové války, ale jde jim doslova o život.

Nevím, dnes už raději neplánuji. A může se stát, že si někdy v budoucnu najdu jinou práci a cukrařina mi zbude jako koníček. Ale zatím to jde, mám zakázky a práci od rána do večera. I když bych ještě před sebou rád viděl nějakou vizi, nechci se jen nechat vláčet okolnostmi. Pro mužského je každodenní rutina bez vyhlídky na další rozvoj smutná, nemotivující.

Mohli bychom sestavit top žebříček vašich zákusků?

Zákusek, který jde nejvíc na odbyt, je určitě kremrole. A ve vši skromnosti – ta naše je skutečně výborná – často je ochutnávám u konkurence, když někam vyjedeme, a pořád mi naše kremrole přijde bezkonkurenční.

Druhé místo věneček, je menší než větrník, o něco levnější. Na větrník už musíte být trochu větší jedlík, i když vyváženost chuťové náplně je velmi příjemná a je dost těch, pro které je větrník nejchutnější zákusek. Na venkově je hodně preferovaný šáteček, protože lidé na venkově nají rádi hodně krému. Špičky, indiáni, kremrole, vosí hnízda – ano, já je dělám světlé, protože mi kakao moc nechutná. Je to zajímavé, ale musím dělat zákusky, které mám rád, takové, které nemám oblíbené, bych snad ani neuměl prodat.

Nabídku držíme na 20 druzích zákusků, samozřejmě občas se nějaký přejí a chvíli je v kurzu zas něco jiného.

Je o vás známo, že svými výrobky sponzorujete školky, hlubocké mažoretky a podobně.

Snažil jsem se dělat radost, cukrář má k dětem, které rády sladké, prostě blízko. A myslím, že zrovna u těch mažoretek jsem aspoň dal podnět dalším, kteří mohou přispět.

Ale dnes mám pět dcer, a to je docela náročné, usmívá se mistr cukrář. Moji nevlastní dceru jsem podpořil v tom, že jsme jí pomohli objevit její velký pěvecký talent. Našli jsme dobrou učitelku zpěvu, jezdíme po soutěžích.

Vedu včelařský kroužek, chodí mi tam tři děvčata a sedm kluků. Je to spíš obohacení pro mně, a jsem rád, že se děti zajímají. Děti potřebují, aby se jim nabídky činnosti, které je zaujmou, a to je na nás dospělých. Já včelařím díky dědečkovi, vlastně už od svých devíti let. Naučil mě přírodní přístup k včelstvu, byl zkušený a moudrý. I když dneska bohužel včely mají pořád problémy, nejsou odolné, potýkají se s nemocemi, něco je zaviněno i jejich šlechtěním, tradiční české včely už tady nejsou... Včelaří kde kdo, a špatným včelařením se

dají poničit i včelstva sousedů. Medu bude zase méně...

Pro zajímavost, kam nejdál jste dodal vaše cukroví?

Díky studentům mezinárodní školy například do Thajska na svatbu. Kremrole takovou dlouhou cestu bez problému vydrží. A jinak okolní země, Rakousko, Německo mají české sladkosti ve velké oblibě.

Nezbytná otázka na závěr. Šel byste do cukrářského podnikání znova, nelitujete svého tehdejšího rozhodnutí?

Šel bych do toho znova. Já jsem typ, který je nepřizpůsobivý a musí si velet sám. Nadřizený, který u mně nemá autoritu ji prostě nemá, a nedokážu se přizpůsobit. Tady za sebe odpovídám sám a svým šéfem jsou mí zákazníci. Těm naslouchám. Naštěstí můžu říct, že je to opravdu hlavně o radosti. Jen naprosto výjimečně se stane, že si se zákazníkem neporozumíte, paní si najde dort na internetu, nadiktuje, jaké má mít barvy a tvar, ale skutečnost je jiná, než si vysnila. Ale to je skutečně málo častá událost. Ve většině případů pohled do krabice plné zákusků nebo s dortem zákazníka potěší a odchází v očekávání příjemného zážitku.

Foto: Archiv rodiny

Naši neposední divadelníci

Zdá se, že hlubočtí divadelníci, KŘÍŽŽáci, mají energie na rozdávání. Nejenže uvedli v této sezóně hned dvě premiéry, Maribel a Dámského krejčího. Angažovali »vyučené« herečku Jihočeského divadla paní Jaroslavu Červenkovou jako režisérku. Připravili i velmi veselý a příjemný divadelní bál v hotelu Záviš. A na květen už zase chystají další překvapení.

Zvědavost nám nedala a zeptali jsme se, co že se to v současné době velmi usilovně organizuje a chystá. Michaela Prchalová, Magda Svobodová a Lucie Jozová, herečky souboru, prozradily podrobnosti.

V letošním roce uplyne 25 let od založení divadelního souboru – KŘÍŽŽáci, jehož hlavním iniciátorem byl pan Vladimír Kříž. A proto, ve dnech 29.–31. 5. 2015 proběhne v loveckém zámečku Ohrada a v KC Panorama divadelní festival »Křížem krázem za divadlem«, který bude jeho memoriálem. Mimo souboru KŘÍŽŽáci vystoupí během těchto tří dnů minimálně 8 dalších amatérských divadelních souborů.

Přesný program festivalu zveřejníme v květnovém vydání Hlubockého zpravodaje. Ale už teď se můžete těšit!

Divadelní festival byl inspirován jako vzpomínka na vznik divadla na Hluboké. Divadelníci prosili, a ještě stále mají zájem, o jakékoli vzpomínky či dokumenty k začátkům divadla na Hluboké. Něco už shromáždili, dokonce i informace o divadle ještě pod křídly baráčeků v 50. letech. Shání fotografie, dokumenty, plakáty, samozřejmě by rádi doprovodili festival i původními artefakty.

Kdo bude na festivalu účinkovat?

Na festival přivezou svá představení jihočeské ochotnické soubory, a přijedou k nám více než ochotně, někteří zahrají i dvě různé hry.

Zahájíme představením pro děti, kdy nám sedmdesát dětských diváků z hlubockých mateřských školek přiveze vláčkem do divadla pan Dvořák. Myslím, že si děti takový výlet jaksepatří užijí. Od pana Dvořáka je to nabídka více než milá, navíc slíbil, že pokud bude zájem, provede Hlubokou i účastníky – divadelníky.

Jako divadelní sál jsme objevili velkou místnost dole v přízemí Muzea Ohrada. Ten prostor vnímáme jako velmi variabilní, tvárný, prostě nás uchvátí. Prvoplánově to sice není divadlo – ale věříme, že si právě proto do něj divadlo nějak usadíme, aby si každá hra přizpůsobila prostor ke své spokojenosti, aby se herci i diváci cítili příjemně. Ale to není jediný prostor, kde se bude hrát. Některá představení se odehrají i na nádvoří zámku. Za příznivého počasí, samozřejmě.

Máme zažádáno i o finanční příspěvek od města a Jihočeského kraje, pak budeme schopni zajistit ubytování pro účastníky ve Střední odborné škole elektrotechnické, odkud je to na zámek Ohrada blízko. Pomoc přislíbil Jan Zvánovec, jako vždy

zajistí zvuk a osvětlení. Na zpestření programu jsme pozvali i malé baletky z Hluboké.

Kapacita sálu bude zhruba 70 lidí, přáli bychom si, aby si i jednotlivé hostující soubory našly čas podívat se na představení těch druhých a mezi sebou navázaly přátelské kontakty. S hercem Jihočeského divadla Janem Dvořákem jsme domluveni, že pro nás »nevyučené« herce připraví v sobotu improvizací kurz, na to se těšíme! A těšíme se samozřejmě na všechny spřátelené divadelníky, kteří určitě přivezou to nejlepší ze svého repertoáru. Jen tak na ochutnání – jeden ze souborů, Suchdolské divadlo ze Suchdola nad Lužnicí – sehraje dobrodružnou pohádku na motivy stejnojmenné knihy Karla Poláčka – Edudant a Francimor, napsali si k němu vlastní hudbu a představení doprovází s vlastní kapelou.

To vypadá na pěkný počátek hezké tradice.

Což o to, shodli jsme se, že divadelní bál bychom klidně organizovali každý rok, ale festival bude náročný, na ten dojde spíš tak jednou za pět let.

A jaký vlastně byl bál, který jsem si kvůli chřipce musela odříct?

Z divadelního bálu – neboli divadelního jásání – jsme měli radost a moc nás těšilo, že většina účastníků, mladí i starší, vydrželi až do konce. A navíc si chválili, že prostředí a program byl příjemný, a že se dobře bavili.

Kapela hrála až do jedné hodiny v noci, bál uváděla Gábina Dušková z ochotnického divadelního souboru Vltavan v Týně nad Vltavou a šlo jí to skvěle, program jsme měli nabitý. Na začátek jsme předvedli scénku z naší hry Dámský krejčí, krásné bylo předtančení Hříšného tance – Adélka, dcera herečky Jarky Červenkové a Lukáš Bartoň, módní návrhář. Lukáš se prezentuje na charitativní akci

v IGY s jihočeskými módními návrháři, právě on se díky zálibě v latinsko – amerických tancích dostal k navrhování a šití společenských šatů pro ženy. Na bál nám zapůjčil společenské šaty k prezentaci a rozhodně kontakt s ním bude přínosem i pro divadlo. Takže krásné předtančení a nádherné šaty – to byl příjemný úvod k plesu.

Nápady jste přímo hýřili.

Všechno nám – i když jsme to tak ani neplánovali – zapadlo do tématu naší poslední hry, Dámský krejčí, včetně předvedené scénky. Ozdobili jsme stoly organýtmem a knoflíky a špulkami. Na programu byly i scénky z Kabaretu, který se na Hluboké hrál v režii Gerharda Vocilky. Kapela byla také šikovná a muzikanti si to užívali s námi. A nakonec všechny zbořila týnská parodie na travesti show.

Měli jsme samozřejmě trému, ale pak už převládá uklidňující pocit, že všechno klapalo bez větší chyby. Přišli samozřejmě hlubočtí divadelníci, herci a herečky, včetně paní Křížové, manželky zakladatele novodobé divadelní tradice na Hluboké. Bylo to uvolněné, přirozené, příjemná atmosféra a fajn lidi okolo. Doufáme, že i tombola potěšila: nasbírali jsme asi 180 cen a nebyly špatné. Letecký výlet nad Hlubokou od pana Šimka, auto na víkend – Volkswagen, marcipánové divadelní masky, obrázky Tomáše Járy, víkendové ubytování na Kvildě, poukázky na pedikúru, a já vyhrála hodinu výuky s trenérem tenisu!

Takže, ať žije divadelní bál roku 2016!

Spadly z nás obavy, a těšíme se na příště. Rádi bychom poděkovali všem účastníkům, kteří pomohli s čímkoli okolo organizace. A hlavně Jirkovi a Hance Hanušovým a veškerému personálu hotelu Záviš, který se o nás s úsměvem staral až do ranních hodin. Bálovalo se nám krásně.

Foto: Archiv divadelníků

Cizinci v roli učitelů

Příjemnou změnu zažili žáci druhého stupně na naší ZŠ. Jejich české učitele totiž v prvním březnovém týdnu v některých hodinách vystřídal zahraniční stážista. Byli to mladí studenti ze zemí, které zavání exotikou.

Přijely dívky krásných jmen a zvláštního půvabu:

Nerissa z Indonésie, Kesey z Malajsie, Sinem

z Turecka, Ari z Číny a Tiko z Gruzie.

Pětici dívek doplnili dva příjemní mladí muži: Michael

z Tchaj-wanu a Sergio z Mexika.

Jak jsme se dozvěděli od Mgr. Lenky Kudrnové, která akci cizinců v hlubocké škole měla na starost – tento projekt oslovil Českou republiku už v dřívějších letech. Deset poboček v republice už organizačně funguje delší čas – a nová budějovická právě letos začala svou činnost s působením pro Jihočeský kraj. Princip je jednoduchý. Stážisté mají připraven program, který ve třídách českých dětí prezentují. Škola může ovlivnit, o čem bude řeč – na Hluboké si přáli, aby mluvili o historii, kultuře, geografii a zemědělství, o klimatu a zajímavostech jednotlivých zemí, ale také o rodině, o sobě, o vlastním pohledu na svoji zem... Pro každou zúčastněnou školu jde o týdenní záležitost, nicméně zahraniční studenti stráví v Česku celkem šest týdnů a rozjedou se po různých školách našeho kraje.

Měli jsme možnost se podívat na tři vyučovací hodiny – a nutno říct, že stážisté byli pečlivě připraveni. Moderní doba se samozřejmě nemusí spokojit pouhým vyprávěním. Učebny umožní přenést přímo na interaktivní tabule projekci připravenou v počítači stážistů s jejich precizním komentářem.

Je to trochu nefér k českým učitelům, kteří každodenně v potu tváře věrní odkazu Jana Ámose Komenského zkouší zaujmout děti svým předmětem. Je jasné, že týdenní pohostinné vystoupení rodilé krásy z Indonésie přiblíží krásy zmíněné země mnohem lépe a dětem se informace zapíší do hlaviček mnohem intenzivněji než běžně probírané učivo. Vyzkoušet si Kung-fu s někým, kdo ho denně cvičí v zemi, kde je tohle bojové umění jako doma – je pro kluky jistě trochu zajímavější, než když se totéž probere s českým tělocvikářem.

Ale tak to prostě je – důležité je, že podobné možnosti vůbec jsou – a že školy mají šanci své vyučování ozvláštnit a učinit zajímavějším. Konečně – jak jsem si všimla, v rolích naslouchajících se líbilo i učitelům. Pomáhali trochu s překladem, ale jinak byli stejně jako děti pozorní a zaujatí.

A svou roli si užívali také stážisté. Je fajn zkusit na chvíli přestoupit z role studenta do role »učitele«, ale plných šest týdnů je přece jen docela nápor. Nicméně pořád to není celý školní rok vyučování – je tedy možné být originální, zajímavý a do svého sdělení dát opravdu jen to nejlepší. Bylo hezké vidět, jak pyšní stážisté na své země jsou – jak se snažili vybrat to charakteristické, to krásné, přírodu, zvyky, lidi, kuchyni – aby představili svou zemi takovou, jak ji sami vidí. A kolik je na světě rozdílných kultur je

vidět třeba jen v porovnání složení našich jídelníčků – ochutnávat cizí země nás naučí poznávat duše jejich obyvatel.

Takže i závěrečný improvizovaný »trh« odehrávající se ve školní aule – kde se dalo trochu víc hmatatelného předvést, ukázat, poznat a skutečně ochutnat – byl pro žáky i učitele naší školy více než zajímavý.

Paní učitelky Lenky Kudrnové jsme se zeptali:

Kolik zahraničních studentů vlastně do Čech přijelo?

Přijelo jich celkem 15, vždy dvojice z každé země. Rozdělili se pak do dvou skupin, a vyjeli na návštěvy různých škol.

Je to pro ně docela náročné, čekalo je šest týdnů, kdy pokaždé týden pracují v jiné škole, pokaždé ubytování v jiné hostitelské rodině. V každé třídě druhého stupně ZŠ odvedou tři hodiny, a takhle se to opakuje v každé ze škol, kde působí. Na všech hodinách mluví s dětmi, a musím říct, že děti rozuměly jejich angličtině dobře a velmi pěkně reagovaly. Pokud jsou to nižší ročníky, snažíme se my učitelé základní sdělení překládat, ale i tady se děti orientují v angličtině docela s přehledem, navíc výklady jsou plné videí a ukázek, takže porozumění sdělovaného je výborné.

Navázaly děti s přednášejícími bližší kontakt?

V pondělí jsme byli společně na bowlingu, původně jsme zamýšleli pozvat jen stážisty a rodiny, které je ubytovaly, nicméně přihlásilo se hodně dětí, které se s nimi chtěly blíže seznámit. Takže jsme dvě hodiny hráli bowling a bylo to pohodové setkání. Pak jsme také společně navštívili zoo, a zase se hodně dětí vydalo s námi, stály o osobní kontakt, zajímaly se o hosty školy.

Takže se možná vyvinula nová přátelství...

Určitě, předávaly se maily, facebookové kontakty, takže myslím, že studentům z ciziny přibude parta virtuálních českých přátel... Však se smáli a říkali: Hned jak někdo přijedete do Malajsie,

Mexika... tak mě kontaktujte a potkáme se...

Jak se stážistům v Čechách líbí?

Kupodivu jim velmi chutná česká kuchyně, i když náš jídelníček je mnohdy opravdu propastně rozdílný od jejich stravovacích zvyklostí. Sedm rodin, které se jich ujaly, jim připravily perfektní program, braly je na sportovní akce, baseball, ukázaly zámek a okolí, to nejlepší z naší jihočeské kultury... Podmínkou projektu bylo zaručit jedno teplé jídlo denně, ale rodiny se předháněly v péči o ně, myslím, že si to užily obě strany. A pro děti v rodinách bylo skvělé, že celý den mluvily anglicky a získaly nové přátele.

Nakonec jsme trochu vyzpovídali i samotné stážisty. Zamávali nám do kamery na facebook města a představili se svým jménem a jménem země, odkud pocházejí.

Česko se jim líbí, Hluboké obzvlášť, ale také Budějovice a Praha. Když jsme se zeptali, jak se jim líbí české děti, a jestli je mohou porovnat s těmi, co znají z domova, zvolili diplomatickou a moudrou odpověď. Děti na celém světě jsou prý stejné, rozdílní jsou jen dospělí a jejich přístup k výchově.

Pochválili jsme jejich přípravu a to, jak děti dokázali zaujmout. Dozvěděli jsme se, že jim ve školní jídelně i v rodinách velmi chutnalo. Sergio z Mexika chválil český guláš, dívky si zase oblíbily ovocné knedlíky. Jen jedna z dívek nejlépe vepřové maso, ale to byla drobnost, kterou šlo snadno vyřešit.

Ředitel ZŠ, Jaroslav Schmied, podotkl, že pobyt sedmi zahraničních studentů ze sedmi různých států, byl pro školu přínosem. Nepřijela pouze jedna z pozvaných studentek, protože v Egyptě nedostala vízum. Na týden, po který se stážisté ve škole prezentovali, byl změněn rozvrh a všechny třídy druhého stupně od 6. A až po 9. B. získaly průměrně 15 hodin výuky v angličtině na různé témata. Ředitel byl nadšený tím, co stážisté předvedli a jak se chovali, potěšený byl i pozorností a zájmem našich dětí. Velký dík vyjádřil i rodinám, které se o studenty postaraly zcela nadstandardně a připravily jim tak příjemný pobyt a skvělé zážitky v našem městě, na které určitě nezapomenou.

Foto: Lucie Jozová

Obecní pastýři na hlubockém panství v letech 1710 a 1740

Instituce obecních pastýřů je v českých zemích známá odedávna. Již v nejstarších listinách z 11. a 12. století se setkáváme s darováním pastýřů klášterům nebo kostelům. Zachovala se až do zániku pastvy na společných pastvinách koncem 19. století a v některých vesnicích dokonce až do 50. let 20. století.

Obecní slouha neb pastucha pásł hovězí dobytek, ovce, svině a také kozy. Chodíval bos a v plátěnkách. Zatímco mistr ovčácký mohl pásť, kde se mu zachtělo, na panském i na selském, obecní slouhové na panské nesměli. Vesnický slouha byl však nad panské mistry ovčáky moudřejší. Uměl klestit kančíky, býčky a berany. Panský ovčák jen berany. Vesnický pastýř uměl rozpoznat a léčit nemoci hospodářských zvířat a v čas potřeby je také porážet. Pastýřství nebyla funkce stálá. Pastýři byli obcí najímání zpravidla na rok a měli různá práva i povinnosti. Dobrý pastýř se však mnohde udržel na svém místě do konce života a odevzdával pastýřskou hůl i svěřené stádo vlastnímu synovi.

Ovcí bývalo po vesnicích mnoho. Pět set, tisíc a někde i dva tisíce. A na jaře k tomu přibývalo 300 až 500 jehňat. Je proto pochopitelné, že celou práci nemohl zastávat sám. Pokud neměl početnou rodinu, míval pacholka (pasáka), menšího pacholika »svindu« či »sviňáčka«, který pásł vepřový dobytek. Pastýř míval velmi dlouhý bič spletený z řemínků a připojený ke krátké ručce. Pastýřská hůl bývala považována za kouzelnou. Když ji obecní slouha zabodl uprostřed pastviště a pověsil na ni pastýřskou halenu, dobytek se pásł v její blízkosti a nerozbíhal se.

Na jaře, než se vyhnalo na pastvu, chodíval pastýř se dvěma hospodáři, obyčejně členy obecního výboru a »vroubovali«. Šli dům od domu, kde chovali hovězí i jiný dobytek, a sečítali. Při této příležitosti také pastýř ořezával kravám špičaté a ostré rohy. Po žních, když se blížil čas k setbě, pastýř někdy přes poledne se stádem »rouhoval«. Na požádání některého hospodáře převedl ovce na jeho úhor nebo strniště. Ovce pole pohnouly, sešlapaly a také zvály. Hospodář pak neopomněl pastýře za rouhování odměnit. Pastýři ze sousedních obcí se nemívali rádi a škodili si navzájem. Stávalo se, že jeden druhému »udělal« tak, že postižený nemohl stádo upást, ať dělal co dělal. V takovém případě šel na troje hranice nebo na křížovou cestu, svlékl kožich, položil jej na zem a tloukl do něj holí. Ty rány patřily jeho škůdci.

Povinnosti obecního pastýře nebyly všude stejné. Ve větších vesnicích větší, v menších méně náročné. Všude však choval ve svém chlévě pro obec jednoho nebo dva býky, kance a berany. Za chování býků míval pastýř obecní louku, které se říkalo »bejkovka«. Často obstarával také léčení a porážení dobytka. Chodil k telení, bahnění, k nemocnému dobytku a býval přizván na radu i v některých případech koňských nemocí. Stonala-li některému sedlákovi kráva, poslalo se pro slouhu. Obecní slouha přišel, krávu prohlédl a poradil, jestli dobytek léčit nebo zabít.

Za porážku dobytčete, pokud ji sám prováděl, dostával kus masa. K pastýři se chodívalo i v případě lidských nemocí. Přišla-li vesnice nějakým způsobem o pastýře, ohlížela se po jiném. Zpravidla byl pastýř najímán na sv. Jakuba nebo na Martina. Když nastoupil službu, dal závdavkem tři zlaté a obec k nim rovněž přidala tři zlaté. Za to se koupilo pivo a smlouva se zapíla. A protože se na lačný žaludek nedobře pije, přinesl pastýř dva i tři bochníky chleba, sýr a máslo jako pomazánku. Za službu měl pastýř od obce pastoušku, obecní louku, pole a sejkpu. Sejkpu dostával pastýř obyčejně na sv. Ondřeje. Od sedláka půl strychu žita, půl strychu ovsa a věrtel pšenice. O žních od každého sedláka pět »kopiček« (mandelů) žita a dva mandele (40 otýpek) ovsa, což se mu k pastušině dovezlo. Kromě toho dostával na penězích od chalupníků, kteří platili z kusu, za krávu dva zlaté a z telete zlatku. Z uvedeného možno soudit, že pastýř občas míval dobrý plat. Proto se držel na místě.

Naproti tomu dával pastýř sedlákům na sv. Ondřeje »svačinu«. Chalupníci nedostávali. To připravil v pastoušce pečenou husu se zelím, kyselý sýr s chlebem a vědro piva. Když nebyla husa, navařilo se jiné maso. Po svačině žádal pastýř sedláky: »Já bych prosil, esli ste se mnou spokojený, byste mě tu zas nechali.« »I sme, sme!« odpovídali sedláci. »Zůstaňeš tu zas!« Na Štědrý den chodíval pastýř dům od domu a troubil pod okny. Za to obyčejně dostával koledu a někdy i malou vánočku (housku). Za koledu poděkoval a popřál hospodářům svátky: »Vinšuju vám šťastné a veselé svátky, abyste je ve zdraví strávili s menšími hříchy

a s větší radostí se s nově narozeným Spasitelem radovali a abyste se od nějčka v rok jinech dočkali.« Patronem pastýřů bývali svatý Vendelín, Linhart a Martin.

K těmto patronům se obraceli pastýři s modlitbou nebo písní se žádostí o ochranu a o přispění proti nějaké pohromě na dobytku.

Čím mohu lépe doplnit své »pastýřské« pojednání, než výtahem z velmi cenných rodopisných pramenů? Takzvaní *Soupis obecních pastýřů na hlubockém panství pro léta 1710 a z roku 1740 - 41*. Sestavil jsem ho ze sirotčích knih hlubockého panství, které jsou de facto soupisem všech poddaných. Vsi jsem pro lepší přehlednost seřadil abecedně a nikoli dle bývalých rycht, jak je tomu v soupisu. Jména jsem přepsal tak, jak jsou v soupise, nemusela být písařem vždy správně zapsána a příjmení měla také různé varianty.

Bavorovice (Baborovice): 1710: Martin Pastejř (Ciglbauer) se ženou Rozinou a 2 syny; druhý obecní pastýř: Matouš (Ciglbauer) z Křenovic (jeho syn, 27 let) se ženou Mandalenou; připsáno: »dostal se do Křenovic«; 1740: Vít Veselej **Břehov**: 1710: Ludvík Kosmata se ženou Alžbětou a 5 dětmi; 1740: Pavel Stranc; **Čejkovice**: 1710: Jan, budějovický poddaný; 1711 připsáno: »dostal se do podružství na budějckou stranu (vsi), nyní zde Václav z Dobřejckého stáda se ženou Verunou a dvěma syny«; 1740: Matěj Ciglbauer **Červený Újezdec** (Červenej Aujezdec): 1710: Matěj Mlynář z Mazelova se ženou Marianou a 4 dětmi; 1740: vdova Salomena, od r. 1741 Vojtěch Čertík **Česká Lhota** (Prašivá Lhota): 1710: Jan Stříbrnej se ženou Dorotou; 1740: Matouš Kosmata Česnovice: 1710: Jan Pastejř se ženou Apolenou a 2 syny; 1740: Jan Kačer Čičenice: 1710: na hlubocké části vsi nebyl obecní pastýř; 1740: Tomáš Veselej **Dasný** (Dasnej): 1710: Martin Pastejř z Jaronic se ženou Dorotou a 4 dětmi; 1740: Matěj Ciglbauer, od r. 1741 Jiřík Špatnej **Dívčice**: 1710: Bartoloměj Pastýř; 1740: Vavřina Mlynařík **Dobřežovice**: 1710: Václav ze Zbudova, žena Veruna a 2 děti; 1711 šel do Čejkovic na jeho místo nastoupil Jiřík Mlynařík z Poněšic se ženou Voršilou a 5 dětmi; 1740: Václav Maršálek **Dříteň**: 1710: Václav Veselej z Plástovic; 1740: Jan Tůma **Dubenec**: 1710: Ondřej ze Lhoty p. Horami se ženou Marianou a 7 dětmi; 1740: Martin Kunal **Hluboká nad Vltavou** (Podhradí Městys): 1710: »Obecní pastouška za mostem«: Martin Dvořák z Hůr; 1740 zde obecní pastýř nebyl **Hosín**: 1710: Řehoř Pastejř se ženou Maryanou a 5 dětmi; 1740: Jiřík Špatnej, od r. 1741 Jakub Lenz **Hrdějovice** (Hrdějice): 1710: Martin Streing se ženou Anyžkou a 3 dětmi; 1740: Jiřík Soudek jinak Svoboda **Hrůtov**: 1710: Mikuláš Antonín ze Lhotic se ženou Marianou a 3 dětmi; 1740: Václav Strancz **Hůrky** (u Lišova): 1710: Jan Pastýř z Munc se ženou Annou a třemi dětmi; 1740: Lukáš Mašek **Hůry**: 1710: Václav Špatnej (»mezi mistry psanej«); 1740: Václav Špatnej **Chlumec**: 1710: Matěj Pastýř, od r. 1711 Václav Šouba; 1740: Tomáš Smrž **Chotýčany** (Kotejčany): 1710: Václav Horáček s ženou Dorotou a 7 dětmi; 1740: Ondřej Poddanej, od r. 1741 Ondřej Kanczlavovskej; **Chuchlice** (Kuchlitz): 1710: Urban Čech; 1740: Mathias Lausker **Chvalešovice**: 1710: Vít Hamlknecht; 1740: Václav Svoboda

Jaronice: 1710: Jiřík Poddanej z Břehova se ž. Kateřinou a 3 syny; 1740: Václav Pleg **Jaroslavice**: 1710: Matěj Hodač; 1740: Jan Veselej **Jelmo**: 1710: Václav Pastejř se ženou Julianou a 2 dětmi; 1740: Ondřej Poddanej **Jeznice** (Jezmice): 1710: Martin Vlášek; 1740: Pavel Kunst **Jívno**: 1710: »Nějaký cizopanský Pastýř Jakub Cibulka« a syn Matouš; 1740: nebyl obecní pastýř **Kaliště**: 1710: Jiřík Vincens se ženou Salomenou a 1 dcerou; připsáno 1711: »Dostal se do Doubravice za mistra dle povolení, na místě jeho nyní Martin Vlášek s ženou Dorotou«; 1740: Jan Friš **Knín** (Kmín): 1710: Josef z Krumlova; 1740: Václav Kocourek **Kočin**: 1710: obecní pastýř neuveden; 1740: Bartoloměj Kocourek **Kolný** (Kolnej): 1710: Vít Podruh z Hrdějce se ženou Markytou a 2 dětmi; 1740: Vít Najder **Křenovice**: 1710: Matouš Pastýř z Tupes; 1711 připsáno: »Dostal se do Habří na stádo, majíc povolení na místě jeho«, od r. 1711 zde Matouš Pastýř (Ciglbauer) z Bavorovic (27 let) se ženou Mandalenou a 2 dětmi: Šimonem (3) a Annou (1/2); 1740: Jakub Bezpalec **Lékařova Lhota** (Lhota Líkařova): 1710: Martin Kačer se ženou Marianou a 4 dětmi 1740: Jan Stříbrnej; **Levín**: 1710: Jiřík Špatnej (26 let) se ženou Dorotou a 2 syny; 1740: Martin Vlášek **Lhota pod Horami**: 1710: Matěj Bezpalec; 1740: Jan Němec **Lhotice**: 1710: Pavel Pastejř se ženou Apolenou a 1 dcerou; 1740: Ondřej Václavovský, od r. 1741 Pavel Havlíček **Libiv**: 1710: Martin Mikeš; 1740: Jakub Svoboda **Libnič**: 1710: Jiřík Bačka se ženou Marianou a 2 dětmi; 1740: Jakub Poddanej **Litoradlice**: 1710: Matěj Pastýř; 1740: Václav Veselej **Malešice**: 1710:

Jakub Svoboda; 1740: Matouš Mareš **Malý Oujezdec**: 1710: Šimon Pastýř; 1740: Matouš Červenej, od r. 1741 Vavřina Louče, protivínský poddaný **Munice**: 1710: Ondřej z Velechvína a Jan Vojtěch z Křenovic; 1740: Bartoloměj Sipar a Štěpán Sipar **Mydlovary**: 1710: Ondřej Wolf; 1740: Václav Kosmata **Na Vyhliškách**: 1740: Matouš Holej **Nákří Malý**: 1710: Josef Mikuláš z Dívčic; 1740: Martin Zelenej; **Nákří Velký**: 1710: Matěj Duda; 1740: Pavel Kundral, od r. 1741 Jakub Augustin **Nemanice** (Čertikova Ves, Nový chalupy): 1710: Řehoř Krejčí se ž. Marianou a synem Jiříkem (na vojně); 1740: Josef Košťál Němčice (u Netolic): 1710, 1740: hlubocká část vsi neměla pastýře; **Nová Ves** (u Chlumce): 1710: Jakub Pastěj z Purkarce a Matěj Žiška; 1711: „nyní Vít Kunst ze Strakonického panství“; 1740: Vít Svoboda **Novosedly** (Novosedla): 1710: Pavel Kunst, někde hamlknecht se ž. Dorotou; 1740: Ant. Bezpalec **Olešník** (Volešník): 1710: Matěj Leopold a Vít Pastýř; 1740: Matěj Svoboda **Omlenice** – část vsi (Umbowitz): 1710: Pastýř cizopanský; 1740: Thomas Zawadil **Opatovice**: 1710: Josef Marek (29) se ženou Marianou a 2 dcerami; 1740: Matěj Němec **Pašice**: 1710: Tomáš Pastěj (Ciglbauer) se ženou Annou a 3 syny; 1740: Jakub Dana **Poněšice**: 1710: Jiřík Mlynář se ženou Voršilou a 5 dětmi; 1740: Vojtěch Pomije **Pištín**: 1710: Florián Strianz (25) se ženou Markytou (30), bez dětí; 1740: Franz Syrovátka **Plástovice**: 1710: Vít Pastěj z Novosedel s ženou Rozinou; 1740: Vít Černej **Podeřístě**: 1710: Václav z Netolic se ženou Evou, libějovický poddaný; 1740: Jakub Šebenda **Purkarec**: 1710: Florián Pastýř; 1740: Prokop Šebenda, na tzv. Malé Straně byl pastýřem Bartoloměj Cibulka **Sedlice**: 1710: Matouš Pastěj (36 let) a 7 dětí; 1740: Matěj Matoušek **Temelínec**: 1710: Jiřík Bílý ze Sedlice; 1740: Jakub Červenej **Truskovice**: 1710: Vavřina Pastěj se ženou Kateřinou, libějovický poddaný; 1740: Tomáš Novák **Třebotovice**: 1710: Jan Friss, cizopanský se ženou Markytou a 3 dětmi; 1740: Jakub Lencz **Tupesý**: 1710: Matouš Kosmata se ženou Alžbětou a 3 dětmi; 1740: Jakub Veliš **Úsilné** (Voselno): 1710: Josef Poddaný se ženou Markytou a 3 dcerami; 1740: Pavel Poddanej **Velechvín**: 1710: Tomáš „cizopanský pastýř od Hluboký“ se ženou Salomenou; 1740: Matěj Hostýlek **Velice**: 1710: Řehoř Pastěj; 1740: Jan Červenej **Vihlavy**: 1710: Tomáš Pastýř s rodinou; 1711 připsáno: „dostal se do Novosedel, nyní zde Pavel Pastýř z Prašivé (České) Lhoty se ženou Alenou a 2 syny“; 1740: Josef Veselej **Vlkov**: 1710: Kryštof

Smetana se ženou Rozinou a 3 dětmi; 1740: Vavřina Slazung **Záblatí Velké**: 1710: Jiřík Kalousek; 1740: Matouš Bezpalec **Záblatí Malé**: 1710: Jan Pastěj; 1740: Franz Kolafa **Zahájí**: 1710: Kašpar z Nákří; 1740: Adam Veselý **Zálužice**: 1710: Václav Marek se ženou Voršilou a 2 dcerami; 1740: Jan Cykelbauer **Zbudov**: 1710: Melichar Podruh z Novosedel se ženou Kateřinou bez dětí; 1740: Vít Kudal **Zliv**: 1710: Matěj Klusák; 1740: obecní pastýřka vdova Voršila po Řehoři Klusákoví, od r. 1741 pastýř Jan **Zvíkov** (u Lišova): 1710 a 1740: v hlubocké části vsi nebyl obecní pastýř.

Když osvěceni císař Josef II. zaváděl ve své říši mnohé potřebné a moderní reformy, zavedl také roku 1786 dědičnost příjmení po manželovi a otci a jeho neměnnost. A právě v tomto roce dostali svá příjmení povinně také bezzemci a čeled. Pokud ještě žádné příjmení neměli, stanovila příjmení většinou panská kancelář.

Mgr. Alois Sassmann

Použitá prameny a literatura:

– SOA Třeboň, Vs Hluboká I B 5 AU Nr. 1: Soupisy sirotků na hlubockém panství z let 1625 – 1793; – Kozák, M. : Lidé ve službách obecních. Český lid V (1896), str. 134 - 137; – Hrachovec, F.: Požitky a povinnosti obecního slouhu za starodávna. Český lid XI (1902), str. 338; – Janota, M. : Zapomenutá řemesla, Svoboda 1984, str. 22 - 24

Článek jsme převzali s povolením autora. Alois Sassmann, kněz starokatolické církve, žije v Malšicích na Táborsku a genealogii se věnuje systematicky už řadu let. Na svém kontě má celou řadu publikací s touto problematikou. Tento článek se nachází také v jeho knize Kořeny 1.

Genealogie, český rodopis, je zajímavá věda. Učí nás poznávat naši minulost. O dějinách jihočeských rodin a rodů toho ví autor mnoho, a kromě série knih jste ho mohli poslouchat i v rozhlasových pořadech s danou tematikou. Alois Sassmann mapuje vznik a rozšíření rodových jmen na jihu Čech a historii rodů z různých koutů našeho regionu. Možnost probrat české, německé i židovské rodiny, vypravit se do různých městeček a vesnic, a dozvědět se podrobnosti o zajímavých gruntech a usedlostech – budeme mít i my na Hluboké.

Ve spolupráci s Městskou knihovnou se připravuje beseda s autorem.

Zprávy z Purkarce

v Purkarci v březnu proběhl tradiční turnaj ve stolním tenisu a maškarní diskoples, pořádaný Sborem dobrovolných hasičů - ti „dospěláci“ mezi dětmi jsou hlavní pořadatelky, samozřejmě hasičky.

Foto: Archiv hasičů

od našeho dopisovatele Miroslava Jíchy

▪ Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, oznamuje svým zákazníkům, že opět **prodává slepičky snáškových plemen Tetra hnědá a Dominant** – černý, modrý, žlutý, kropenatý a bílý. Stáří 14 – 19 týdnů. Cena 149 – 180 Kč/ ks dle stáří. Prodáváme slepičky pouze našeho chovu! Prodej se uskuteční: **Ve čtvrtek 23. dubna 2015** Hluboká n.Vlt. – u vlakového nádraží poblíž SOŠ elektro – 15.35 hod. Při prodeji slepiček – výkup králíkův kůže – cena dle poptávky Případné bližší informace: Po-Pá 9.00-16.00 hod., **tel.: 601 576 270, 606 550 204, 728 605 840**

▪ Hotel Záviš hledá **paní z okolí Hluboké** k zaučení na **pomocnou kuchařku**. Info na **tel.: 777 800 310**

Dubnová pozvánka do mezinárodní školy

Milí Hlubočáci,

rádi bychom Vás pozvali na náš **jarní Mini Festival**, který se koná dne 26. dubna 2015 od 13.30 do 18.00 v areálu školy. Potěšíme Vaše oči, bříško i tělo, a to například exotickou módní přehlídkou, indickým jídlem, naším originálním minigolfem a mnohým dalším.

Současně pořádáme **charitativní bleší trh v anglickém stylu**, kde můžete prodávat použité věci přímo z kufru Vašeho auta (rezervace nutná na mailu martina.pickering@townshend.cz). Za každý stánek se vybírá dobrovolný poplatek 75 Kč. V případě nepřízně počasí proběhne prodej uvnitř.

Přijďte s námi strávit příjemné odpoledne. Všichni jste srdečně zváni.

*Martina Pickering
Townshend International School*

Foto: Archiv školy

Spisovatelka Irena Fuchsová na Hluboké

Foto: Alena Mitter

Irenu Fuchsovou pozval na Hlubokou Petr Píša (ovšem na doporučení knihovnice Marie Krajcarové). Knížky téhle autorky totiž čtenářky naší Knihovny mají ve velké oblibě.

Na tuhle besedu nikdy nezapomenu, vyjádřila se Irena Fuchsová na svém facebooku hned druhý den poté. Víte proč? Byla tam jedna moje čtenářka, která nám ukázala tlustý sešit, a řekla, že si do něho zapisuje obsah každé mé povídky, kterou přečte. Že má takhle zapsaných všech mých dvacet knih. ›Tak to máte co dohánět‹, řekla jsem jí, příjemně překvapená tím, že si někdo nejenom moji knihu přečte, ale ještě si píše její obsah. ›Já jich mám už třicet jedna.‹ A tahle moje výjimečná, zapisovatelská čtenářka, se okamžitě obrátila na knihovnici, Marušku Krejcarovou. ›Cože?! Maruško?! Jak to, že nemáte v knihovně všechny knihy paní Fuchsové?‹

Debata v Panoramě proběhla v přátelském ovzduší, protože to povídání bylo tak nějak – ze života nás všech. Autorka vyprávěla i o své práci nápořevy v Činoherním klubu v Praze, o tom, kde bere témata ke svým knížkám, a o životě vůbec.

Vyprávěla i o tom, že každému, komu řekla, že jede na Hlubokou, jen závistivě povzdychl: Jo, Hluboká, ta je krásná!

A to je konec konců pravda. Dobrý dojem ještě podtrhla příjemná večere v hotelu Záviš, kde paní Irena přenocovala. Šumavské topinky zkrátka nezklamou... a zrovna v Kolíně, kde paní Irena Fuchsová bydlí, je vůbec neznají. Tak i proto je na Hluboké prostě nejlíp.

A my se těšíme, jakou zajímavou osobnost pozvou na Hlubokou paní knihovnice s Petrem Píšou příště.

Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji

reg. č. CZ.1.07/1. 1. 00/44.0007

Elektrotechnika zábavně na SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou

Od podzimu 2013 je Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné výchovy Hluboká nad Vltavou zapojena do projektu rozvoje technického vzdělávání v Jihočeském kraji. Tento projekt má zatraktivnit technické vzdělávání mezi žáky základních škol a přivést je ke studiu středních škol technického zaměření, o jejichž absolventy je na trhu práce stále velký zájem.

Jelikož ale vše má svůj konec, i tato aktivita v březnu a dubnu 2015 nabídne naposledy projektové dny pro žáky devátých ročníků základních škol Zliv, Hluboká nad Vltavou, Oskara Nedbala, Ševětín, J. Š. Baara a Máj 1. Žáci opět navštíví odborné učebny, dílny a laboratoře, kde jsou pro ně připraveny zajímavé aktivity, např. seznámení s herním enginem – základy práce, vytvoření a úprava povrchu, objekty scény, postavy, zapojování složitějšího elektrického obvodu, vládání svítidla pomocí spínačů, ovládání svítidla pomocí relé SMR-T, zapojení jednofázové zásuvky, demonstrace vlastností elektrostatického pole vytvořeného pomocí Van de Graaffova generátoru, demonstrace vlastností magnetického pole, měření se senzory Pasco z oblasti optiky, mechaniky tekutin, mechanického kmitání, termiky, akustiky, kinematiky aj. Během dne jsou provázeni žáky, kteří již na škole studují a odbornými lektory, kteří se jim celý den věnují.

Jinak i nadále jsou naplánovány exkurze pro žáky SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou na elektrotechnickou výstavu Ampér 2015, do Technického muzea v Praze, Technické muzeum v Plzni, na vodní elektrárny na Lipně, Orliku, v Písku, do rozvodny Kočín, Dasný a mnohé další. V tomto období také proběhnou přednášky odborníků z praxe na téma Energetika, které si pro své žáky objednala ZŠ Máj 1, Hluboká nad Vltavou, Ševětín a Zliv. Tyto přednášky budou pro děti bezplatné a lektor přijede na jejich domovskou školu.

Již od počátku roku 2014 probíhají na SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou bezplatně volnočasové aktivity pro středoškoláky i žáky všech šesti základních škol. Žáci jsou na ně v rámci projektu svázeni do odborných učeben střední školy a kroužky vedou lektori ze SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou. Tyto volnočasové aktivity budou probíhat až do konce letošního školního roku.

Foto: Archiv školy

Poštovní schránka

Jiří Wolker

Poštovní schránka na rohu ulice,
to není nějaká leccjaká věc.
Kvete modře,
lidé si jí váží velice,
svěřují se jí docela,
psaníčka do ní házejí ze dvou stran,
z jedné smutná a z druhé veselá.
Psaníčka jsou bílá jako pel
a čekají na vlaky, lodě a člověka,
aby jak čmelák a vítr je do dálek rozesel,
– tam, kde jsou srdce,
blizny červené,
schované v růžovém okvěti.
Když na ně psaní doletí,
narostou na nich plody
sladké nebo trpké.

Navštivte největší výstavu žákovských a studentských výtvarných a literárních prací na téma pošty v Čechách!

Zveme Vás na výstavu plnou záhadných dopisů, barevných obálek, cizokrajných známek, do světa kaligrafie a hieroglyfů, veselých poštovních schránek, keramických pošt a poštovních strážných věží, projedete se koněspřežnou a uvidíte loga poštovních úřadů celého světa, zaručeně se pobavíte při četbě novinových článků a budete mít možnost hlouběji proniknout v bádání v oboru poštologie.

Od 1. do 26. dubna 2015 jste srdečně zváni do Alšovy jihočeské galerie!

FESTIVAL VLTAVA OPEN 2015

Pátý ročník festivalu Vltava Open k příležitosti zahajování plavební sezóny na Vltavě se bude konat v sobotu 16. května v městech České Budějovice, Hluboká nad Vltavou a Týn nad Vltavou. Součástí jednodenního festivalu bude dotovaná vyhlídková plavba po Vltavě v úseku České Budějovice – Hluboká nad Vltavou s doprovodným programem v obou městech.

Hlavní kulturní program, ve kterém nebude chybět tradiční symbolické odemykání Vltavy, vyhlídková plavba, volná zábava pro rodiny s dětmi a odpolední koncert, se bude konat na nábřeží v Týně nad Vltavou.

Vltava Open je festivalem pořádaným v rámci turistické oblasti Vltava Resort, která v tento den spustí novou mobilní aplikaci s aktuálními informacemi pro plavbu, informacemi o okolních turistických cílech a slevovou kartou Vltava Card. Více na www.vltavaresort.cz nebo na facebookovém profilu Vltava OPEN (OFFICIAL).

Jak se hladí velryba

Psal se červen 2014 a na Hluboké se konaly oslavy 20 let baseballu. Bohužel jsme se nemohli zúčastnit, ale využili jsme příležitosti a setkali se s Gregem, Gayle a jejich vnučkou Juliet během jejich zastávky v Praze. Při vyprávění o našich životech u výborného tradičního mexického jídla jsme byli pozváni do země vanilky, chilli a tequila. S rozhodnutím jsme dlouho neotáleli, v září 2014 jsme zakoupili letenky a začali plánovat náš výlet na západ. Čas utekl jako voda a my 25. 2. 2015 nasedali ve Vídni do letadla směr Mexiko. První tři dny jsme poznávali krásy Yucatánu. Merida je městem plným strážníků, domečků jako z lega, holubů a Indiánů. Strávili jsme také den u novodobého sedmého divu světa, u Kukulkánovy pyramidy v Chichen Itza, kde se setkává mayská a toltécká kultura na jednom z nejkrásnějších míst tohoto státu. Rozloučili jsme se s Yucatánem a přelétli celé Mexiko na poloostrov Baja California. Greg, Gayle a náš první obrovský mexický kaktus na sebe nenechali dlouho čekat, takže v tuto chvíli začalo naše velké dobrodružství. První dny jsme se seznamovali s Pacifikem a městečkem Todos Santos, jehož asi nejnavštěvovanější památkou je Hotel California (ano, přesně ten z písničky od Eagles). Po dostatečné aklimatizaci jsme se v pondělí vypravili směr San Juanico, kde jsme měli strávit pár dní surfováním, rybařením a poznáváním skutečného Mexika.

Udělalí jsme si ale menší překvapivou zastávku v Adolfo Lopez Mateos. Proč překvapivou? Něžnější polovina naší dvoučlenné výpravy měla narozeniny, takže obrovským překvapením bylo pozorování velryb v laguně. Bohužel kvůli špatnému počasí a jednomu neposednému

žlučníku (langusta byla výborná, ale...) se narozeninový dárek přesunul na cestu zpátky a začal tzv. narozeninový týden. San Juanico je vesničkou na jednom z TOP10 surfařských míst na světě, najdete tam cca 50 domů, z nichž přívod elektriny nebo teplou vodu má přibližně pětina. Je to skutečná džungle plná palem, kaktusů a nebezpečných tvorů. Naštěstí pro oslavenkyni není léto, takže setkání s obávanou tarantulí či škorpiem neproběhlo (musela stačit černá vdova). Surfování den jsme si užili jako správně surfaři, tzn. včetně vyčištění a přípravy surfů, neoprenů a tréninku na suchu. Kdo tento sport nikdy nezkusil, tomu nelze vysvětlit, jaké to je svést se na vlně a nechat se unášet až na břeh. Pod vedením zkušeného instruktora Grega jsme absolvovali první lekci, která byla zároveň naší poslední. Největším zážitkem byly nejen vlny, ale i »nahazování« vykloubeného ramene a ošetřování naraženého nosu. Modřiny jsme nepočítali. Další den jsme se rozhodli Pacifik využít k obživě. Manuel, přítel Grega a Gayle a majitel naší oblíbené restaurace, nás vzal na svém člunu na rybářský výlet. Kromě třech chycených modrých tuňáků se nám poštěstilo vidět ve svém přirozeném prostředí delfíny, želvy, lvouna a velryby. Na počest úspěšného dne jsme snědli tuňáka a užili si další z narozeninových překvapení: dort Tres Leches (mexická specialita) a mexickou narozeninovou píseň v Manuelově podání. Mysleli jsme si, že už nic lepšího nezažijeme, ale výlet za velrybami po cestě zpět nás vyvedl z omylu. Pohladit malé velrybí sedmimetrové miminko na tlamě bylo tím nejlepším zážitkem. Předposlední den jsme strávili relaxováním a geocachingem v Todos Santos a přípravou na odlet zpět do Čech. Rozloučili jsme se s Mexikem v Los Cabos vyjíždkou na nejjihnější bod poloostrova, jehož dominantou jsou skalní útvary El Arco a Land's End. Šnorchlování a večere v další z našich oblíbených restaurací za zpěvu mexických milostných písní byly už jen takovou zlatou tečkou za naším dobrodružstvím... Co říci závěrem? Gayle pracuje jako fyzioterapeutka převážně pro neziskovou organizaci Mobilize Mankind a Greg dokončil před naším přiletem svůj projekt v nadaci Los Cabos Children's Foundation. I přes velkou časovou náročnost jejich práce si našli pár dní na to, aby nám ukázali Mexiko takové, jaké skutečně je... se svými krásami i odvrácenou stranou, kterou jsou škody způsobené hurikánem Odile. Nezbyváá než jim poděkovat za jejich čas a za ty skvělé zážitky, které v nás zůstanou napořád. Thanks a lot Gayle and Greg.

*Zuzka a Tomáš Běhounekovi
fotila: Gayle*

II. světová válka skončila před 70. lety

Významné vojenské návštěvy zámku Hluboká a loveckého záměčku v letech 1941 – 1945

Zámek Hluboká. Zleva: Harry Wright, generál Patton, Ing. Václav Zumr, generál Harmon, Ing. Antonín Nikendey.

Za druhé světové války bylo v loveckém záměčku ve Staré oboře zřízeno rekonvalescenční středisko pro SS. Tak se záměček často stával místem návštěv různých nacistických a protektorátních pohlavárů, stejně tak i zámek Hluboká. K záměčku existuje z tohoto období kniha návštěv, která bohužel není přístupná, a tak vycházíme jen z článku v Jihočeské pravdě z 60. let.

Někteří němečtí prominenti s oblibou zanechali se svým podpisem i různé rýmovačky. Jedním z nejzajímavějších je zápis z roku 1941: »Nechtť se SS dobře daří, v tomto domě knížecím. Podpisy: Eigrube, Karl Herman Frank, Böhme.« Nejzajímavějším je pak zápis z přelomu let 1941-1942: »Po pěkném, veselém, hudby plném, vtipném a dychtivém večeru v »Jeho« domě, děkujeme hostiteli Böhmovi a domácímu pánu Zimmermannovi co nejsrdčněji. Reinhard Heydrich.« Následuje zápis o návštěvě Emanuela Moravce a zápis s nečitelným podpisem, doplněný malůvkou dvou obličejů vojáka – hubeného a s odulými tvářemi s přípisem: »Tak jsme přišli a tak odcházíme.« Host se na zámku zřejmě dobře najedl. Zápis z 20. dubna 1945: »Ve vážné hodině vzpomínáme vůdcových narozenin.« Následují podpisy asi 40 dětí a u každého jména je označen věk od 1 roku do 9 let. V té době již byli na záměčku ubytováni národní hosté a byl zde také zřízen sklad Německého červeného kříže. Poslední zápis z přelomu dubna a května 1945 zní: »Prvé stanice na útěku bylo dosaženo. Děkujeme za několik nádherných dnů klidu a osvětlení. Nyní prcháme dál s novými silami. Mnoho díky panu Erfortovi a jeho paní za pohostinství.« Následuje pět nečitelných podpisů.

Obľíbeným místem návštěv byl také novogotický zámek Hluboká nad Vltavou. K nejzajímavější vojenské návštěvě zde ale došlo až v poválečném období. Dne 6. září 1945 navštívil zámek Hlubokou americký generál Harmon v doprovodu sovětských generálů Baklanova, Rusakova a čs. generálů Janáčka, Šípka a plk. Vávry. Generál Harmon byl Hlubokou nadšen a prohlásil, že přijede znovu s generálem Pattonem, který má na své farmě v USA velikou sbírku starožitností. Proto s ním gen. Harmon přijede, neboť ho to bude velmi zajímat. A skutečně, netrvalo dlouho a byla ohlášena návštěva amerických generálů na zámku Hluboká. Dne 18. září 1945 přijel americký generál Patton v doprovodu generála Harmona a čs. generálů Janáčka a Šípka. Generál Patton mimo jiné střelil v Poněšicích jelena. Oba američtí generálové přenocovali na zámku Hluboká. Generál Patton byl Hlubokou velmi překvapen a prohlásil, že jeho sbírky nejsou ani desetinou toho, co měl příležitost vidět na zámku Hluboká. Oba američtí generálové zůstali dva dny a pak se s Hlubokou rozloučili a odjeli.

O osudech hlubockého zámku a jeho návštěvách v roce 1945 mluví i obecní kronika: »V měsíci dubnu bylo rozhodnuto, že pražská Frankova vláda přesídlí do zdejšího zámku. Byly proto konány překotné přípravy, zřizovaly se i kryty.

Řemeslníci museli pracovat i v den 1. května. Pracovalo se ještě 3. května na vybudování telefonní ústředny, byli zde montéři z telegrafního stavebního úřadu v Táboře a mnoho jiných odborníků. Osvobození naší vlasti zhatilo tyto plány. Dne 10. května ve 14 hodin navštívil zámek podplukovník Rudé armády Asnejrov s několika důstojníky a vojíny. Po prohlídce zámku trvající 2 hodiny rozloučili se s námi milí a tak toužebně očekávaní hosté a odebrali se na MNV, kde byli srdečně uvítáni. Po dobu pobytu Rudé armády v Československu byl zámek hojně navštěvován jak důstojníky, tak i vojíny, chování bylo bezvadné a zájem o vše veliký. Dne 6. září byla v zámku pořádána hostina na počest návštěvy maršála RA Koněva a amerického generála Harmona. Hostině byli přítomni také vysocí čs. důstojníci a hrála vojenská hudba českobudějovické posádky. Zámek byl navštíven také mnoha americkými a anglickými vojíny a důstojníky. Z osobností československých jest uvést osobnost ministerského předsedy Zdeňka Fierlingera, ministra Dr. Ripku, generála Klapálka, předsedu NS Josefa Davida a mnoho jiných osobností našeho veřejného života. Celkem v roce 1945 navštívilo zámek 3.946 osob.«

Zdroje: K. SOBOTECKÝ, SSmani v loveckém záměčku, In: Jihočeská pravda. A. NIKENDEY, Legendární americký generál Patton na návštěvě zámku Hluboká n. Vlt., In: Obnovená tradice č. 21, 2000. Soka České Budějovice, Obecní kronika Hluboké nad Vltavou.

Válečný rok 1945 a konec války na Hluboké nad Vltavou na základě obecní kroniky

Kronika obce Hluboká nad Vltavou byla dopisována až po skončení druhé světové války, jako většina kronik. Proto zápisky v této kronice jsou stručné. Tento článek se ovšem bude věnovat pouze poslednímu válečnému roku, roku 1945, v Hluboké nad Vltavou, který je z hlediska událostí v obci nejzajímavější.

Hned na první straně se kronikář zmiňuje o transportu smrti, který 25. ledna projel stanicí Hluboká nad Vltavou Zámostí. Po jeho odjezdu zůstaly podél trati čtyři mrtvolky, které byly ihned odvezeny do márnice na hřbitově sv. Otýlie v Českých Budějovicích.

Blíží se konec války se projevoval i v Hluboké příchodem uprchlíků z východních částí Říše. Tito jsou ubytováni většinou ve škole.

Dále kronikář zmiňuje i německou posádku, která na Hluboké působila pod velením nadporučíka Eickeho.

Ihned na tyto krátké poznámky navazuje zápis k 5. květnu: »5. květen. Konečně nastalo dlouho očekávané osvobození. Toho dne zrána přišla zpráva o všeobecném odstraňování německých nápisů na nádražích. Ve 14,30 hodin byl vztyčen první československý prapor na zdejší poště. Ihned potom na městském úřadě a zámku. Vzrušení proběhlo celým městem. Na kostelní věž vysokou 56 m vylezl za silného větru starý pokryvač, zdejší rodák, Tomáš Šimon, a vyvěsil až na jejím hrotu bílý prapor. Netrvalo pak dlouho a po všech domech zaválaly československé prapory, utvořil se průvod mladých, který prošel celým městem s čsl. praporem v čele. Radost a nadšení bylo všeobecné.«

Tentýž den byl utvořen prozatímní MNV. Před radnicí se u této příležitosti shromáždil velký dav. Nadporučík Eicke, velitel místní německé posádky, vystoupil na balkon radnice a pronesl krátký projev: »Velká hodina pro český národ nastala, blahopřeji vám k utvoření republiky. Již teklo dosti krve a je třeba zabránit, aby byla prolévána ještě další.«

Dále žádal, aby Hlubočtí strpěli posádku do dalšího rozkazu, aby pak mohli vojáci odejít v klidu ke svým domovům. Následoval kratší projev předsedy prozatímního MNV, v němž nabádal občany k zachování klidu a respektování nařízení MNV.

Kromě všeobecného veselí se ovšem našli jedinci, kteří této radostné situaci využívali ve svůj prospěch krádežemi a rabováním. Kronikář zde uvádí několik příkladů: »... dva mladíci vzali německému nadporučíkovi motorku a odjeli do Č. Budějovic. Skladiště Červeného kříže, které bylo umístěno v loveckém zámku Ohrada, přesto, že tam byla občanská stráž, bylo vyrabováno. A takovýchto případů byla celá řada.«

Občanům bylo mimo jiné doporučeno, aby odevzdali veškeré zbraně a všechny hlídky byly staženy. Odpoledne pak přišel telefonický rozkaz, aby německá posádka dorazila se zbraněmi do Českých Budějovic. Toto ale Eicke již nevyslyšel a naopak požádal MNV, aby místní německou posádku vzal do zajetí, protože nemají důstojníky ani zbraně.

Neděle 6. května již tak radostná nebyla. Přicházely totiž smíšené zprávy. Bylo vyhlášeno stanné právo. Místní Němci opět začínají provokovat místní české obyvatelstvo. Večer dorazila na Hlubokou jednotka SS a kontrolovala, zda je vše zařízeno dle stanného práva. V ten samý den se konala ustavující schůze MNV. V noci pak přišla zpráva, že se od Týna nad Vltavou blíží opilí SSmani. Došlo tedy k jednání s nadporučíkem Eickem, aby byla zajištěna případná obrana města. V tytéž okamžiky probíhalo i zajišťování místních Němců a jejich vsazování do vězení. Mnozí toho využili k vyřizování účtů.

8. května přišlo z Českých Budějovic nařízení, že obnovou schwarzenberského panství po válce mají být pověřeni Ing. František Vondrášek, geometr, a ředitel panství Ing. Antonín Nikendey. Město Hluboká podalo protinávrh: Ing. Otto Trenda, vrchní lesní správce, Ing. Jan Nekola, geometr, a Ing. Václav Zumr, lesní taxátor. Na zámku byly v tento den zajištěny závodní koně. V okolních lesích je stále slyšet střelbu. Okolo města prošla jednotka německé armády přes Munice a Zliv. Cestou do zahrad naházeli granáty a miny. MNV obstaral jejich zajištění a nabádal obyvatelstvo k maximální opatrnosti.

Následujícího dne se jeden ze zajištěných Němců, holič František Kočí, pokusil o sebevraždu otrávením, ale byl zachráněn. Dva členové MNV odjeli do Českých Budějovic s potravinami určenými pro vězně z koncentračních táborů, kteří tam v tento den dorazili. Na budějovickém policejním ředitelství převzali zajištěného bývalého budějovického komisaře Hevera a odvezli ho zpět na Hlubokou. Odpoledne pak dorazila na Hlubokou zpráva, že od Českých Budějovic postupuje Rudá armáda. V okolních lesích probíhají vyčišťovací akce podobně jako v Bechyni, při nichž přišly o život dva němečtí vojáci a jeden důstojník. O jejich dalším osudu není bohužel nic známo. V těchto dnech je na silnicích možné vidět vozy, které odvázejí tzv. národní hosty směrem na České Budějovice.

10. května dorazila na Hlubokou americká jednotka. Stalo se tak v 11 hodin dopoledne. Odpoledne pak přibyla i Rudá armáda uvítaná místními chlebem a solí. Prvním příslušníkem Rudé armády na Hluboké byl podplukovník Asněrjov. Po uvítání následovalo pět minut ticha za padlé a zazněly národní hymny. Podplukovník okamžitě zakázal vstup do zámku, čímž ho uchránil před vyrabováním.

Velké starosti přidělávali národnímu výboru partyzáni, jejichž skupiny se utvořily teprve 7. května a svou činností, především pak odzbrojováním SSmanů,

rabováním atd. značně ztěžovali již tak vážnou situaci v okolí Hluboké nad Vltavou.

Poslední dny války si vyžádaly naštěstí pouze jednu oběť na životech. Jednalo se o 26 letého Václava Chyšku, který byl těžce postřelen při odpolední přestřelce. Pohřeb se konal 14. května. Všichni místní Němci byli od tohoto dne zařazeni k veřejným pracím. Od této chvíle projíždí městem velké množství vozidel rudé armády. Kronikář na tomto místě zmiňuje incident u židovského hřbitova: »Za zmínku stojí příjezd nákladního auta od Týna n/Vlt, obsazeného asi 30 SSmany. Auto zastaveno Rudou armádou u židovského hřbitova. SSmani donuceni vylézt a postříleni. V noci je pak zajištění Němci zakopali vedle židovského hřbitova do společné jámy. Od toho dne žije město v radostech i starostech s Rudou armádou. Největší starostí bylo ubytování. I to uspokojivě vyřešeno.« Více o této popravě píše p. Erik Hieke ve svém článku na webu Severního Českokobudějovicka.

Kromě těchto příslušníků Waffen SS byl na Hluboké zastřelen ještě jeden Němec, kterému již došly síly a nemohl dále pokračovat v cestě. Pochován byl na místním hřbitově. Další muž byl zastřelen u hájovny »Cábovna«. Jednalo se o Rusa jménem Jiří Ivanov Geogur, který se pohádal s ruskými vojáky. Byl několik let zaměstnán u místního zemědělce Karla Jerhota.

Dále kronikář zmiňuje, že místní občané pod vedením autodopravce Jana Macháčka odjeli kamsi do pohraničí na výboj. Kam a zda se vrátili všichni, již nezmiňuje.

V okolí Hluboké bylo v dřevěných barácích ubytováno 21 000 příslušníků Rudé armády. Dalším zastřeleným byl místní komisař August Schmidtmayer, který zemřel 25. května v Českých Budějovicích.

V tento den byl také ustanoven vyšetřovací výbor, který měl za úkol zjistit, kdo se za války hlásil k Němcům nebo kdo byl přihlášen u Ligy proti bolševismu. Výše zmíněný František Kočí byl popraven v Českých Budějovicích 13. prosince.

Na konci května pak byl ustanoven již regulérní MNV, čímž de facto skončila válka na Hluboké nad Vltavou.

Zdroj:

1. SOKA České Budějovice, Archiv města Hluboká nad Vltavou 1587 – 1965, Paměti města Hluboké 1922 – 1966, NAD 768, s. 230 – 231.

Články převzaty: www.severniceskobudejovicko.estranky.cz

Velikonoce na Hluboké nabídnou unikátní Stezku za obřími kraslicemi

Kraslice, „jaké svět neviděl“, budou mít možnost na vlastní oči spatřit jako první všichni ti, kteří se ve středu 1. dubna vydají do Hluboké nad Vltavou. A bude to pohled skutečně unikátní. Každá z šestnácti betonových kraslic je 105 centimetrů vysoká a váží bezmála 500 kilogramů. Z přepočtu průměrné velikosti vejce a nosnice kura domácího vyplývá, že vejce této velikosti by mohla snést pouze gigantická slepice, která by od země až k hřebínku na hlavě měřila přibližně sedm metrů.

„Výroba a instalace kraslic spotřebovala spoustu energie mnoha lidí i techniky. Proto jsme požádali o pomoc Jadernou elektrárnu Temelín a Nadaci ČEZ, která se stala generálním partnerem celého projektu a významně přispěla ke vzniku stezky. Pouze z vlastních zdrojů bychom akci jen těžko zrealizovali,“ uvedla organizátorka projektu Stezky za obřími vejci, vedoucí Centra volného času Poškolák v Hluboké nad Vltavou, Valerie Chromá. Záměr podpořil vedle města Hluboká nad Vltavou například také hokejový klub HC ČEZ Motor České Budějovice.

Nápad vytvořit obří kraslice pro Hlubokou pochází z hlavy výtvarníka a designera Matouše Holého, k jehož velkým realizacím patří mimo jiné návrhy filmových dekorací pro Letopisy Narnie, Jamese Bonda, Hartovu válku, Ligu výjimečných, Wanted či design unikátních stavebních prvků v Dubai City. Z jeho dílny je i forma na vejce, jejichž výroby se ujala betonárka MANE.

„V Hluboké nad Vltavou dosud neprobíhaly oslavy Velikonoc způsobem odpovídajícím takto významnému křesťanskému svátku, který lze navíc chápat také jako oslavu příchodu jara a zrodu nového života. Z toho vyšel i náš nápad s umístěním velikonočních vajíček XXL po městě a jeho nádherném okolí,“ poznamenala Chromá.

Na pomalování kraslic se podíleli dobrovolníci, děti ze zdejší základní školy i oslovení výtvarní umělci – akademická malířka Eliška Jakubíčková, výtvarníci František PON, Šárka Rubickova či Mirka Němečková.

Podle vedoucího Útvaru komunikace Jaderné elektrárny Temelín Petra Šuleře zaujal projekt hlubocké vaječné stezky energetiky a Nadaci ČEZ hned z několika důvodů. „Jde o originální myšlenku, v níž se vzájemně prolínají různé oblasti, které dlouhodobě podporujeme, ať už je to podpora handicapovaných, sport, kultura, nebo volnočasové aktivity pro všechny generace,“ řekl Šuleř.

Stezka za obřími kraslicemi povede ze zámeckého parku přes město, po hrázi Munického rybníka s odbočkou ke sportovnímu areálu a golfovému hřišti, až k loveckému zámečku Ohrada, kde turisté mohou po celou dobu velikonočních svátků s plánkem stezky toto muzeum navštívit s 50ti procentní slevou.

Mapku s umístění jednotlivých vajec si výletníci budou moci v Infocentru na Hluboké a sami si zvolit trasu, po níž se vydají. „Projít si celou trasu a prohlédnout všechny kraslice bude možné od 1. dubna do 15. května,“ doplnil koordinátor projektu Jan Vlasák z hlubockého infocentra. Poté budou vejce přemístěna na golfové hřiště, kde zůstanou ozdobou do dalšího roku. Některá možná využijí partneři projektu jako netradiční dekorativní prvek ve svých areálech.

Velmi živo bude na vaječné stezce již v neděli 5. dubna. Odstartuje zde totiž Velikonoční rodinný závod, jehož výítěžek poputuje na nákup sportovního vybavení pro handicapovaného cyklistu z Hluboké nad Vltavou. Zúčastnit se mohou běžci, chodci i maminky a tatínkové s kočárky. Půjde o to, najít v co nejrychlejší čas všechna ukrytá obří velikonoční vajíčka. Součástí programu bude Velikonoční jarmark na nádvoří Hotelu Štekl.

Valérie Chromá CVC a Infocentrum Hluboká

Je jaro! Hýbejte se!

Nordic Walking, jak na to? Naučíme vás severskou chůzi!

Foto: Z facebooku města

Nordic Walking, neboli chůze s holemi, je sportovní aktivita vhodná a dostupná téměř pro každého v průběhu celého roku, též známá jako severská chůze. Náš tým akreditovaných instruktorů Nordic Walking pro vás připravil ucelený systém výuky severské chůze pro všechny věkové i výkonnostní skupiny. Poskytujeme kompletní služby týkající se Nordic walkingu. Naše práce je založena vždy na osobním přístupu a to na takové úrovni, aby každý, kdo se chce Nordic Walking naučit, byl u nás maximálně spokojený.

Sídlo Nordic Walking Sport je v Hluboké nad Vltavou.

Nabízíme individuální lekce, skupinové kurzy, výlety a pobytové balíčky.

Kontakt: Václav Sedláček, tel +420775381341, e-mail: info@nwsport.cz
www.nwsport.cz

NOVINKA NA HLUBOKÉ

Foto: Z facebooku města

Hokejové tréninkové centrum - CRAZY HOCKEY

Jde o první hokejové (off-ice) centrum v jihočeském kraji. Zaměřuje se převážně na dovednosti, na které v běžném hokejovém tréninku nezbývá čas. Trenéři zaručují rychlý rozvoj každého hráče. K hráčům se přistupuje individuálně a snahou je dále rozvíjet nejen hokejové dovednosti. Centrum nabízí také tréninky brankářů. Naleznete zde např. tyto technologie: Syntetický led, slide boardy, radar rychlosti střely, a mnoho dalšího...

Kromě jednorázových vstupů nabízí centrum také permanentky, které navíc obsahují cílený rozbor hráčových dovedností, videa a fotografie z tréninků a další výhody, které společnost Crazyhockey nabízí a připravuje.

Heslem centra je:

If you want to be the best, you have to work harder than the others.

Kontaktní údaje

Adresa: Masarykova 66, Hluboká nad Vltavou (dům Podzámčí)

Provozovatel centra: David Oulík

Telefonní číslo: 721 263 516, E-mail: davidoulík@seznam.cz

Více informací naleznete na webových stránkách: crazyhockey.cz nebo na facebooku

Hokejová sezóna 2014 – 2015

Zeptali jsme se trenérů hlubockých hokejových týmů, jaká byla hokejová sezóna 2014 – 2015

Milan Nedoma trénuje A-tým hokejového klubu HC KNIGHTS Hluboká nad Vltavou na úrovni krajské ligy mužů Jižní Čechy. Tým se umístil na předposledním místě před HC Vimperk. Soutěž vyhrál HC Slavoj Český Krumlov.

Jak hodnotíte uplynulou hokejovou sezónu?

»Hodnotí se mi dost mizerně. S umístěním nemohu být v žádném případě spokojen. Tuto sezónu jsme měli zatím nejsilnější tým za mého působení na Hluboké, ale bohužel se to neodrazilo na výsledku.« Důvodem je podle trenéra nedisciplinovanost na ledě, neúčast na trénincích a malá oddanost některých hráčů týmu. »Jednoznačně potřebuji tým, který bude táhnout za jeden provaz«, říká pan Nedoma. Ke konečnému umístění přispěl také extrémní počet zranění.

Co vás čeká v nejbližší době?

»Od začátku května do konce června bude probíhat letní příprava. Dále samozřejmě snaha o posílení týmu na některých postech a zajištění tréninků na ledě, abychom měli kde trénovat, než bude led na Hluboké.«

Plány do budoucna?

»Pracovat s tímto týmem tak, abych dostal ze všech maximum, co v nich je a jednoznačně vše směřovat do play off, které se nám už po několikáté nepodařilo uhrát. K výrazné obměně týmu určitě nedojde, ale s některými hráči do příští sezóny již nepočítám. Naopak bych chtěl do týmu postupně zapracovat mladé hráče, aby se mohli vedle těch starších »vyhrát.«

David Oulík se věnuje dětským hokejistům. Trénuje 2 týmy v soutěži minihokeje ročníků 2006 a mladší žáky ročníků 2003 – 2004. Při trénincích mu pomáhá také jeho kolega z A-týmu brankář František Dašek, který se zaměřuje na budoucí brankáře. Volnočasově se hokeji na Hluboké věnuje dalších 30 dětí. Celkem tedy téměř 70 dětí. Oba soutěžní týmy se umístily na posledním místě tabulky, ale jak tvrdí David Oulík, tak to není u dětského hokeje na úrovni, která se hraje na Hluboké, to podstatné.

Jak hodnotíte uplynulou hokejovou sezónu?

»S dětmi jsme se dostali 3 krát týdně na led plus zápasy. I když jsme skončili na posledním místě, beru to jako velký úspěch. Měli jsme pár bodů na České Budějovice, které skončily předposlední. Jezdili jsme po celém jihočeském a západočeském kraji. Střetávali jsme se s Plzní, Třemošnou, kde jsou kluci 5x týdně na ledě a trénují od srpna do dubna, za úplně jiných podmínek. Zápasy jsme prohrávali 5:3, což je od doby, kdy jsem s klukama začal pracovat, velký posun. Na začátku jsme prohrávali 30:0.«

Co vás čeká v nejbližší době?

»Skončila sezóna a nyní připravujeme letní soustředění. Začneme využívat hokejové centrum (Crazy Hockey), kde se budou zaměřovat přímo na hokej, trénovat střelbu, pracovat na fyzice. Chceme také využít pestrou nabídku sportovního areálu, chodit hrát fotbal na umělou trávu, jezdit na kolech, chodit běhat. Chceme, aby jim to něco dalo po hokejové stránce a hlavně, aby kluci neměli 7 měsíců pauzu a aby byl tým pořád pohromadě.«

Plány do budoucna?

»Mým cílem je ty kluky připravit do života, aby měli dobré morální vlastnosti, aby se naučili hrát hokej. Tady na Hluboké se dělá hobby hokej, ale snažíme se tu vychovat i nadané kluky, kteří se můžou dostat výš a přecházejí do Českých Budějovic. U těch ostatních se snažíme, aby u toho sportu zůstali, aby to měli jako zábavu a mohli přes zimu hrát hokej, ale už to není na profesionální úrovni. Víc tady ani vymyslet nemůžeme, protože díky otevřené ledové ploše je zde krátká sezóna a musíme jezdit trénovat do Českých Budějovic. Je to náročné, ale kluci do toho i s jejich rodiči jdou!«

Ilustrační video o hokejové sezóně 2014 – 2015 můžete shlédnout na youtube kanálu Hluboké nad Vltavou

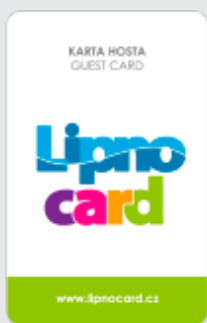
Lucie Jozová

LIPNO CARD – Karta plná zážitků...

které byste si neměli nechat ujít

Novinkami letošního léta s LIPNO CARD jsou turistické atrakce nejen na Lipně, ale po celých jižních Čechách. Zavítejte do Infocentra v Hluboké nad Vltavou, zakupte kartu LIPNO CARD za pouhých 79 Kč a získejte výhody do Active parku Lipno, na Stezce korunami stromů, na Adventure Golf Lipno, v půjčovnách INTERSPORT Rent Lipno, v Hopsáriu (Lipno i Č. Budějovice), na Bobové dráze a mnoho dalších i u vás, na Hluboké. Karta LIPNO CARD vám přinese mnoho tipů na výlety, získáte výhodněji gastronomické služby, vstupy do muzeí a galerií, na výuku netradičních sportovních disciplín, adrenalinovou zábavu, wellness a mnoho dalších. Novinek letošního léta je mnoho, více na www.lipnocard.cz.

Užijte si výhody s kartou LIPNO CARD, která váš čas na nejen Lipně promění v dovolenou plnou zábavy. Doporučujeme vám náš FB profil, kde vám novinky a ostatní zajímavé informace k LIPNO CARD budeme servírovat postupně.

Baseball

Dobrý pocit z turnaje U11 v Hrotovicích

Poslední turnaj U11 patřil z hlediska Hluboké k těm nejvydařenějším. Odměnou za hru bez výkyvů a větších chyb byly hráčům, trenérům i rodičům tři výhry. Postupně proti Hrochům Brno, Nuclears Třebíč a Drakům Brno.

Poprvé za několik let, co jezdíme do Hrotovic, dorazila všechna auta do cíle včas dle plánovaného itineráře. Byla to předzvěst dalších pozitivních skutečností...

Velkou příležitost samostatně koučovat dostala dvojice David Smetana a Jirka Mlsek. Splnili očekávání. Dali do zápasů chuť i odbornost, dobře reagovali na hůře se vyvíjející utkání s Třebíčí.

Průběh turnaje

Vstup proti Hrochům byl jednodušší, než jaké bylo očekávání. Zápas jsme kontrolovali. Ve 3. směně jsme vedli 6:0 a nakonec vyhráli 14:0. Míša Malát poprvé odházal celý zápas s výbornou úspěšností striků 67%. Problémy měl pouze ve 2. směně, kdy trefil 3 pálkaře. Pepa Kovanda Míšu skvěle jistil na pozici catchera. V útoku překvapili naši poslední tři pálkaři Filip Hanzalík, Ondra Humpolec a Bóďa Lexa, kteří zaznamenali 7 našich dobehů. Hroši příště budou silnější, neboť kvůli jarním prázdninám jim scházelo několik hráčů.

Nejnapínavější baseball jsme si zahráli proti Nuclears. Vedení se ujala Třebíč (0:3), Hluboká odpověděla (5:3), Třebíč vyrovnala a znovu záutočila (5:7). Jedním z rozhodujících momentů bylo střídání nadhazovače u Nuclears v páté směně. Výměny jsme využili ke konečnému obratu na 11:7. Premiéru startujícího nadhazovače si odbyla Verča Fuková, jenž ukázala velký pokrok, jak v technice, tak v přesnosti. Pálkařsky disponovaní Nuclears ji sice přivítali třemi odpaly v řadě, ale to ji nezastrašilo. Ve čtvrté směně předala otěže utkání Davidu Jelínkovi, který nadhazoval úplně poprvé a zlepšujícím se výkonem dovedl tým k vítězství. Jako důležité se ukázalo, že naše obrana i přes tlak Třebíče nezmatkovala.

Herně velmi dobře jsme se prezentovali i proti (také zčásti oslabeným) Drakům Brno. V prvních třech směnách záleželo na každém míči. Pálkaři z obou týmů se dostávali na mety, dobíhali však jen hlubočtí (3:0).

Vítězství jsme stvrdili v poslední směně – 9:0. Hodnotných 8 strike outů si na nadhozu připsal Viky Sedláček, kterého podpořila spolehlivá obrana. Na pálce se dvěma hity vytáhl Ondra Humpolec.

Hodnocení

Tři výhry na silně obsazeném turnaji jsou jistě dobrý počín. Berme je však s pokorou. Naši soupeři nebyli kompletní. Co nás těší více, je fakt, že nám turnaj vyšel nadhazovačsky. Všechny pět našich nadhazovačů dokázalo držet tempo a vývoj utkání. Je znatelný pokrok i v technice. Hodně jsme snížili počet met zdarma daných soupeři. To uvolnilo ruce i obranu, která hrála v klidu. Trochu více jsme čekali na pálce. Neměli jsme moc kvalitně trefených odpalů. Tentokrát jsme v tomto ohledu byli bez lídrů, na druhé straně bodovali všichni naši hráči.

Výsledky turnaje

Třebíč – Draci 5:3, Hluboká – Hroši 14:0, Třebíč – Hluboká 7:11, Draci – Hroši 9:7, Hluboká – Draci 9:0, Hroši – Třebíč 3:13

Sestava

Lukáš Blažek – P, 2 B, C; Verča Fuková – P, 1 B, C; Filip Hanzalík – OF, Ondra Humpolec – OF; David Jelínek – P, SS, 1 B, 3 B, Pepa Kovanda – C, 3 B, OF; Bóďa Lexa – OF; Míša Malát – P, SS; Sofka Pokorná – 2 B, OF; Viky Sedláček – P, 3 B.

Tento turnaj nám dodal jistotu, víme, že máme na čem stavět. Věřme, že navážeme podobně kvalitně i na turnaji v Praze. Děkuji všem rodičům, trenérům i hráčům za příjemnou baseballovou sobotu.

Radek Drmota

MISTROVSTVÍ REGIONU JUNIORŮ JIŽNÍ ČECHY

V březnu se na Hluboké konal 1. dětský bowlingový turnaj, a to přímo Mistrovství regionu juniorů Jižní Čechy 2015.

Na prvním místě se umístila Michaela Vacková (kat. 13 - 15 let), na druhém místě Tomáš Vacek (kat. do 9 let) a na třetím místě Jiří Uhlíř ml. (kat. 13 - 15 let). O turnaji se také mluvilo v České televizi na dětském programu Děčko ve večerních zprávičkách dne 22. 3. 2015 v sekci Sport.

HLUBOCKÁ FOTBALOVÁ ZIMNÍ LIGA 2015

Foto: Z facebooku města

Konečné pořadí:

1. Čížová, 2. Bavorovice, 3. Hluboká, 4. Protivín, 5. Jankov, 6. Dříteň, 7. Olešník, 8. Kamenný Újezd, 9. Lažiště, 10. Hrdějovice, 11. Čt. Dvory, 12. SKP ČB dorost

Velikonoční jarmark

NA NÁDVOŘÍ HOTELU ŠTEKL,

ANEB STEZKA ZA OBŘÍMI KRASLICEMI

5. 4. 2015 / 9.30—17.00

Můžete se těšit na:

- malování na obličej pro děti
- dětská dílna na výrobu náušnic, šperky pro děti – knoflíkové náušničky
- výroba svíček ze včelího vosku
- nápadité šperky z polymerové hmoty
- zdobení kraslic, prodej domácích marmelád a likérů
- pletení košíčků a ozdobných předmětů z papíru
- ukázka spřádání lnu na kolovrátku
- pájení šperků
- háčkové a pletené zboží, ručně malovaná trička
- floristické dekorace s jarními motivy
- ručně vyráběná mýdla nejen s velikonočními motivy
- ukázka výroby korálků
- domácí paštiky a uzenářské výrobky z Hluboké
- překrásná keramika z „Domečku“
- domácí karamel z Krumlova
- ručně vyráběné kabelky nejen z kůže
- předvádění výroby kroužkových šperků a dekorací

Hlady ani žízní u nás nebudete...

Ve venkovních stáncích jsme pro Vás připravili:

- křupavou cmundu
- čerstvé sladké palačinky
- domácí kynuté tvarohové, povidlové a makové buchty
- a další dobroty nejen pro děti

Pro zahřátí

- svažené červené a bílé víno
- pro děti čaj a nealko nápoje

Polední menu

Pro Ty, kteří se chtějí najíst v klidu a teple, připravili jsme pro Vás polední menu v ceně 99 Kč.

- hovězí vývar s masem a nudlemi, 150 g smažený vepřový řízek s domácí bramborovou kaší
- hovězí vývar s masem a nudlemi, 150 g smažený sýr s hranolkami

První ještěrka jaro nedělá, nebo ano?

Rok a půl starý pavilon evropských plazů byl koncem února pro návštěvníky ještě zavřený kvůli dospávajícím ještěrkám, hadům i želvám. Slunce ohřívající vnitřní prostory terárií přes polykarbonátovou střechu ale již vylákaly první obyvatele ven. První se probudily otužilé ještěrky živorodé, ale také želva stepní ze Střední Asie.

Už v únoru! začali vylézat ze svých nor venkovního výběhu také sysli, proto jsme byli překvapeni – vždyť sysli jsou jedni z největších zimních spáčů. V přírodě do svých nor obvykle zalézají již koncem léta a běžně se budí až v dubnu. Únor je obdobím říje některých šelem, a tak už se zoologickou zahradou nějakou dobu ozýval milostný křik mrouskajících se koček divokých a také pár rysů už je nějakou dobu zase spolu, aby mohl zplodit další potomstvo. Konec zimy je také dobou, kdy začínají tokat sovy, to je zase slyšet jejich úpěnlivé houkání. 26. února v zoo zaznamenali také tok našich čápů černých, kteří nemuseli letět zdaleka z Afriky a na svůj čas čekali v zimovišti zoologické zahrady. A 17. února ošetřovatelé prokazatelně zaznamenali vajíčka na hnízdě kolpíků bílých. Pro jistotu tedy byla dokončena úprava hnízdiště pro plameňáky, která spočívá v navezení dalšího jilu na stavbu hliněných hnízd.

V březnu uspořádala naše zoo se sdružením HERPETA seminář pracovní skupiny pro želvu bahenní, kterým chce přispět k jejímu zachování v naší přírodě. A v březnu už vypuklo jaro doopravdy, takže se probudili i poslední zimní spáci – svišti. V průchozí voliérě bahňáků můžete opět pozorovat jespáky bojovné, tenkozobce opačné nebo vodouše rudonohé. Spolu s nimi tam jsou i kladivouši afričtí, kteří opravují a vylepšují své obří hnízdo z let minulých. Naproti vydrám mrkněte na krásně vybarvené mandelíky hajní. Vlci se pářili, tak snad z toho něco bude. Že by vlčata? Přírůstek už teď hledejte u lemuru. A kdo si chce procvičit svoji pozorovací schopnost, ať zavítá k teráriím. V jednom z nich je několik myšek drobných, což jsou naši nejmenší hlodavci. Vidět zde můžete i pískomily veverkoocasé nebo myši východoafrické.

Prvními letošními mláďaty jsou tamaríni vousatí. U těchto malých drápkatých opiček se zpravidla rodí dvojčata. O mláďata se starají všichni členové tlupy, dospělý samec, odrostlá mláďata, ale běžně i nepříbuzní členové skupiny, a to hned od jejich narození. Povinnosti mají rozdělené – mláďata nosí na zádech většinou samec, samice je krmit. I u nás si novorozence půjčují jejich starší sourozenci. Všechno napodobují (opíči se) po svých rodičích a tímto způsobem se vlastně učí péči o své budoucí potomstvo. Naším tamarínům se letos narodila trojčata, což není obvyklé. Jedno z mláďat druhý den bohužel uhynulo. Přesný důvod zatím neznáme, ale zbylým dvojčatům se zatím daří dobře, takže jim držte s námi palce.

Další přírůstek máme tentokrát u opiček tamarínů pinčích. Můžete pozorovat jedno mládě, které se zubynehty drží svých rodičů. Zatím je hodně malíčké a chce to trochu trpělivosti a dobré oči, abyste ho našli, jak sedí rodičům za krkem.

Dne 17. března měla tygřice Altaica první možnost prozkoumat výběh. A co myslíte, jak to dopadlo? Několikrát vystrčila hlavu ven... a to bylo všechno. Snad se brzy více osmělí. Pamatujete, jak dlouho trvalo Oliverovi, než se zvykl na nové prostředí? V budoucnu budou výběh obývat společně. Než se tak stane, zvyká si Altaica v klidu sama, Oliver mezitím čeká v zázemí. A pak se vystřídají...

Novými obyvateli tropického pavilonu Matamata se staly 3 druhy sklípkanů. Všichni pocházejí z Jižní Ameriky. A nebojte se, neběhají po pavilonu na volno, ale jsou uzamčeni ve svých teráriích.

Přijďte se podívat na pelikány, už jsou zpátky na rybníku! Jako každý rok, i letos to byl velký boj mezi ošetřovateli a pelikány. Naštěstí už ošetřovatelé mají své vyzkoušené chvaty a poradí si i s 15kilogramovým ptáčkem, i když pelikáni zobák je mocná zbraň a tak velký pták se cestou ze zimoviště pěkně pronese. Jedna z metod, jak doprovodit pelikána do výběhu, je vzít ho za zobák. Ale přiznejme jim, že pelikáni jsou pěkní krasavci a patří mezi nejtěžší létající ptáky.

Jarní charakter počasí zkrátka nenechá v zoo nikoho klidným. Teplomilnější živočichové jako lemuři či surikaty rádi nastavují svá těla teplým slunečním paprskům. Netrpělivě čekáme, kdy los Brutus shodí své paroží. Mezi ptáky probíhají boje o hnízda a partnerky. Kolpíci dokonce již snesli vajíčka, tak snad je chladno či silné deště nepříjemně nepřekvapí. Kdo z vás bude trpělivý, má možnost vidět klokaní mládě vykukující své matce z vaku. A co jste u nás v zoo objevili zajímavého vy? Napište nám... *Zoo Hluboka je na facebooku*

Program AJG / duben 2015

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství - stálá expozice

Z hladu po kráse / Fiktivní podoba Zátkovy sbírky na počátku 21. století
Výstava prodloužena do 5. 5. 2015

Výtvarný projekt »Přišla už pošta«

2. 4. – 26. 4. 2015 / 1. 4. 2015 vernisáž od 10.30 hodin

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích, U Černé věže 22

VÝSTAVY

Psychodelia 24. 4. – 28. 6. 2015 / 23. 4. 2015 v 17 hodin vernisáž výstavy

Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz
Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Zámecká jízdárna / duben 9:00 – 16:00

České Budějovice / Wortnerův dům / celoročně 9:00 – 18:00

Změna programu vyhrazena!

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou
373 41 Hluboká nad Vltavou

T + 420 387 967 041; e-mail: sekretariat@ajg.cz,
www.ajg.cz.

PANORAMA

Biograf

Pátek 3. dubna – Popelka. USA 2015. Rodinný/ fantasy/ dobrodružný. *Na motiv známé pohádky nové filmové zpracování...* 19.00 hod. Hrají: Cate Blanchett, Helena Bonham Carter, Hayley Atwell. Režie: Kenneth Branagh. Přístupný. Český dabing.

Sobota 4. dubna – Město 44. Polsko – 2014. Drama/ válečný. *Varšava v roce 1944 – mladí Poláci bojují v podzemním odboji proti okupantům...* 19.00 hod. Hrají: Max Riemelt, Zofia Wichlacz, Tomasz Schuchard ad. Režie: Jan Komasa. Přístupný od 12 let. České titulky.

Čtvrtek 9. dubna – Druhý báječný hotel Marigold. USA/ Anglie 2015. Komédie/ drama. *Báječný hotel v Indii má být místem odpočinku – ale 7 seniorů se ocitne před nedokončeným dílem.* 19.00 hod. Hrají: Judi Dench, Maggie Smith, Bill Nighy, Richard Gere, Dev Patel. Režie: John Madden. Přístupný od 12 let, české titulky.

Pátek 10. dubna – Padesát odstínů šedi. Ona – plachá studentka. On – bohatý byznysmen. *Příběh, který otevírá skryté kouty erotiky...* 19.00 hod. Hrají: Jamie Dornan, Dakota Johnson, Jennifer Ehle, Rita Ora. Režie: Sam Taylor – Johnson. Přístupný od 15 let – české.

Sobota 18. dubna – Čarovný les. USA 2014. Komédie/ fantasy/ muzikál. *Pohádkové příběhy podle bratří Grimmů, které se vzájemně prolínají...* 19.00 hod. Hrají: Anna Kendrick, Johnny Depp, Chris Pine, Emily Blunt. Režie: Rob Marshall. Přístupný – české titulky.

Představení pouze pro důchodce!!!

Středa 22. dubna – Bobule 2. ČR 2009. Komédie. *Volné pokračování příběhu z moravských vinic...* 17.00 hod. Hrají: Kryštof Hádek, Tereza Voříšková, Lukáš Langmajer. Režie: Vlad Lanné. Přístupný.

Středa 22. dubna – Noční běžec. USA 2015. Akční/ drama/ krimi. *Brooklynský gangster neprožívá nejlepší chvíle a navíc jej pronásleduje 30 let neúnavný detektiv.* 19.00 hod. Hrají: Liam Neeson, Joel Kinnaman, Ed Harris, Genesis Rodriguez. Režie: Jaume Collet – Serra. Přístupný od 12 let – české titulky.

Pátek 24. dubna – Kingsman: tajná služba. Anglie 2014. Komédie/ akční/ dobrodružná. *Za každého agenta přichází vždy nový adept z významné rodiny, ale tentokrát to bude výjimka.* 19.00 hod. Hrají: Colin Firth, Taron Egerton, Samuel L. Jackson, Mark Hamill. Režie: Matthew Vaughn. Přístupný – české titulky.

Sobota 25. dubna – Americký sniper. USA 2014. Životopisný/ akční/ válečný. *Elitní odstřelovač amerického námořnictva se stane legendou, ale protivník na něj vypíše odměnu.* 19.00 hod. Hrají: Bradley Cooper, Sienna Miller, Kyle Gallner, Luke Grimes. Režie: Clint Eastwood. Přístupný od 12 let – české titulky.

Čtvrtek 30. dubna – Samba. Francie – 2014. Komédie/ drama. *Ze Senegalu se přestěhoval do Francie, ale momentálně mu hrozí vyhoštění zpět do Afriky.* 19.00 hod. Hrají: Omar sy, Charlotte Gainsbourg, Tahar Rahim, Izia Higelin. Režie: Olivier Nakache, Eric Toledano. Přístupný od 12 let – české titulky!

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

Neděle 12. dubna – Zvonilka a tvor netvor. USA 2014. Animovaná pohádka. *Nový příběh Zvonilky a jejích vilích kamarádek s neznámým tvorem, který je zachrání...* 17.00 hod. Režie: Steve Loter. Přístupný – český dabing.

Neděle 19. dubna – Popelka. USA 2015. Rodinný/ fantasy/ dobrodružný. *Na motiv známé pohádky nové filmové zpracování...*

17.00 hod. Hrají: Cate Blanchett, Helena Bonham Carter, Hayley Atwell. Režie: Kenneth Branagh. Přístupný. Český dabing.

Vstup zdarma

Neděle 26. dubna – Povídání o pejskovi a kočičce. Animovaná pohádka. *Pásmo 5 pohádek pro nejmenší diváky.* 17.00 hod. Přístupný.

Komorní scéna

Středa 8. dubna – Cestujeme...

Schwarzenberská farma v Keni ve 30. letech a dnes. Představení nové knihy manželů Slabových. 17.00 hod. KC Panorama.

Sobota a pátek 11. a 17. dubna – Maribel a podivná rodina – komedie. Divadelní představení souboru Křížžáci Hluboká. 19.00 hod. Sál KC Panorama.

Výstava obrazů Tomáše Jára potrvá v předsáli až do konce května.

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ DUBEN 2015

1.4.-15.5. Velikonoční stezka za obřími kraslicemi / Hluboká nad Vltavou
V Hluboké nad Vltavou je ukryto 15 obřích umělecky ztvárněných velikonočních kraslic. Najdete je všechny. Podrobnou mapu naleznete na internetu a v Informačním centru Hluboká nad Vltavou.
Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvcposkolak.webnode.cz

středy Středeční „devítka“ / Golfový klub Hluboká
Pravidelné středeční odpolední „devítka“ s Relax Bali, green fee 299 Kč, startovné 100 Kč, hraje se o zájezd na ostrov Bali.
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

pátky Páteční golfový turnaj / Golfový klub Hluboká
Ruleta Golf Open - pravidelné páteční turnaje o vklady. Startovné 99 Kč, green fee 499 Kč, vklad do turnaje 100 Kč.
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

1.4. Vernisáž v AJG / Alšova jihočeská galerie
Vernisáž výtvarného projektu „Přišla už pošta“.
Tel.: 387 967 041, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz

1.4.-26.4. Výstava / Alšova jihočeská galerie
„Přišla už pošta“ v zámecké jízdárně.
Tel.: 387 967 041, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz

3.4. Filmové představení Popelka / KC Panorama
Klasický romantický příběh se šťastným koncem.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

4., 11., 18. a 25.4. Nordic Walking po zámeckém parku a okolí
Sraz: Náměstí Československé armády vedle restaurace Solidní šance naproti hotelu Podhrad. Kurzovné včetně zapůjčení holí 80,- Kč, senioři 60,- Kč. Délka lekce: 1,5 - 2 hodiny. Délka trasy: 5 - 6 km. Co s sebou: doporučujeme nízkou sportovní obuv, vhodné vstřívané oblečení, v případě deště pláštěnku a pití v lednici nebo batohu.
Tel.: 602 377 319, 775 381 341, www.nordicwalkinghluboka.cz

4.4. La Cabaña - Grand Opening Party / Golfový klub Hluboká
Golf Restaurant a Golfový klub Hluboká Vás zvou na společenský večer k příležitosti nově otevřené restaurace „La Cabaña Golf Restaurant“. Bohatě degustační menu, k poslechu hraje kapela Flasco - španělský jazz, taneční vystoupení. Vstupné 290,-. Zvání jsou nejen golfisté, ale také příznivci dobrého jídla a zábavy.
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

5.4. Velikonoční jarmark na nádvoří hotelu Štekl / Hotel Štekl
Můžete se těšit na zdobení kraslic, prodej domácích marmelád a likérů, pletení košíků a jiných ozdobných předmětů z papíru, ručně vyráběná mydla nejen s velikonočními motivy a mnoho další zábavy. Ve venkovních stáncích bude připraveno občerstvení.
Tel.: 387 967 491, steckl@hotelsteckl.cz, www.hotelsteckl.cz

5.4. Velikonoční rodinný závod / před kostelem
Závod pro milovníky tajemství a hledáče pokladů. Zúčastnit se mohou běžci, chodci i rodiče s kočárky. Ide o to najít v co nejrychlejší době všechna ukrytá velikonoční vajíčka. Výtěžek poputuje na podporu hendikepovaného sportovce z Hluboké nad Vltavou.
Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.cvcposkolak.webnode.cz

5.4. Velikonoce s Flopem / Zoo Hluboká
Tradiční velikonoční akce, kdy pokřtíme nově narozená mláďata. Nebude chybět výtvarná dílna a soutěže pro děti o sladké odměny.
Tel.: 387 002 211, info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz

7., 14., 21. a 28.4. Nordic Walking po zámeckém parku a okolí
Sraz: Náměstí Československé armády vedle restaurace Solidní šance, naproti hotelu Podhrad. Je zde možno i zaparkovat. Kurzovné včetně zapůjčení holí 80,- Kč, senioři 60,- Kč. Délka lekce: 1,5 - 2 hodiny. Délka trasy: 5 - 6 km. Co s sebou: doporučujeme nízkou sportovní obuv, vhodné vstřívané oblečení, v případě deště pláštěnku a pití v lednici nebo batohu.
Tel.: 602 377 319, 775 381 341, www.nordicwalkinghluboka.cz

10.4. Filmové představení 50 odstínů šedi / KC Panorama
Romantické drama podle předlohy E.L.James.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

11. a 17.4. Divadelní představení - Dámský krejčí / KC Panorama
Představení divadelního souboru KŘÍŽáci. Doktor Moulinot, vážený občan a lékař má jednu ordinaci, jednu ženu, jednu milenku a jednu tchýni. Co se však stane, když si neopatrně protáhne večerní flám až do rána, a to zrovna v den, kdy má přijít na návštěvu jeho tchýně? Kvůli záchraně cti i manželství je nutné vymyslet drobnou lež, která ovšem spustí lavinu mnohem větších lží, výmluv a komických nedorozumění. A protože Moulinot je excelentní lhář, který je ochotný pro zakrytí manželské nevěry udělat skutečně téměř cokoli, neváhá se dokonce vydávat i za dámského krejčího. Autor: GEORGES FEYDEAU, režie: Petr Piša.
Tel.: 721 770 206, jirako@hluboka.cz, www.krizzaci.webnode.cz

18.4. Golfový turnaj / Golfový klub Hluboká
Tradiční zahajovací turnaj sezóny 2015, green fee 590 Kč, startovné 490 Kč, golfová akademie pro začátečníky 500 Kč.
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

19.4. Golfový turnaj / Golfový klub Hluboká
Zahajovací turnaj veřejného hřiště 2015, green fee 290 Kč, startovné 290 Kč. Turnaj je určen golfistům s HCP i BEZ.
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

19.4. Hosinská časovka JAL / Letiště Hosín
Silniční závod na 14,5 km
Tel.: 777 70 60 50, petr.mach.hluboka@seznam.cz

19.4. Běh Okolo Hluboké / fotbalový stadion Hluboká
Tradiční silniční běh na 25 km
Tel.: 607 525 403

19.4. Filmové představení Popelka / KC Panorama
Klasický romantický příběh se šťastným koncem.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

22.4. Slavnost pampelišek / Království vzduchu - Letiště Hosín
Pohotovost od 22.4. znamená, že počkáme až pampelišky vykvetou a uvítáme je oslavou. Budeme z nich plést, tvořit, podle receptů vařit a na vzduchu trochu zábavy a medu si užít.
Tel.: 724 486 280, info@kravlovstvi-vzduchu.cz, www.kravlovstvi-vzduchu.cz

22.4. Představení pro duchodce / KC Panorama
Bobule - vstup zdarma.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

22.4.-24.6. Každou středu jarní AeroKlubík / Království vzduchu - Letiště Hosín
Vyvětrat děti i sebe poblíží nebo to náš AeroKlubík svede. Jak? Setkáním pro členy i hosty na území království, kde čerstvým vzduchem i nápady obloha nás pohostí.
Tel.: 724 486 280, info@kravlovstvi-vzduchu.cz, www.kravlovstvi-vzduchu.cz

22.4. Simeon Soul Charger / Spolek Sýpka Hosín
Jedinečný koncert rockové kapely z USA akustická verze - pořádá spolek Sýpka. Vstupné 200 Kč. Možnost rezervace vstupenek na info@teatr.cz.
Tel.: 608 860 885, info@teatr.cz, www.simeonsoulcharger.com

25.4. Den otevřených dveří na golfu / Golfový klub Hluboká
Celkem 4 lekce golfu proběhnou na odpališti v Golf Resortu Hluboká pod vedením golfového trenéra. Lekce golfu a zapůjčení vybavení jsou pro účastníky zcela zdarma!
Tel.: 776 826 376, recepcie@golfklubhloboka.cz, www.golfklubhloboka.cz

25.4. Pouťová zábava / Hostinec U Janatů Purkarec
SDH Purkarec pořádá pouťovou zábavu, hraje Netolická pětka.
Tel.: 604 507 048, mira.jicha@seznam.cz

26.4. Představení pro děti / KC Panorama
Pásmo pohádek, vstup zdarma.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

30.4. Slet čarodějnic / Bavorovice
30. dubna se děvčata převlečou do krásných čarodějnických kostýmů a za doprovodu harmonikáře chodíme (tedy tento den léta na kostě!) po vesnici, zastavíme u každého baráku, zahrájeme a zazpíváme písničky. Večer končíme na fotbalovém hřišti, kde při našem příchodu za zvuku harmoniky mužští zapálí vatru, my zakřepčíme kolem ohně, zvolíme Miss čarodějnic (kterou se zpravidla stává vycpaná bába - tu vozíme celou dobu v kočáře po vesnici) a hodíme ji do ohně. Děti, ale i dospělí si pak opékají buřty a zábava končí za ranního kuroepní. Tato akce se stala dávno tradicí obce, protože ji děláme již od roku 1989.
Tel.: 777 293 070, ema.pichova@centrum.cz

do 5.5. Výstava Z hladu po kráse / Alšova jihočeská galerie
Fikivní podoba Zátkovy sbírky na počátku 21. století.
Tel.: 387 967 041, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

KS Alta **Poslední**
uvádí komedii **Schwarzenberg**
srpen 2015
zámek Hluboká **na Hluboké**

